

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Onze Vogels

nummer 02 - februari 2019

■ ZANGERS ■ ASPERGILLOSE ■ BICHENOW

- 04** Parkieten voor beginners **06** Bichenow astrilde **08** EE show Hering
10 Voeding 2 **12** Ruiken **14** Aspergillose **16** Column keurmeester
17 Zangers **20** Reis door Australië, slot **22** De nationale vogel van ... Nepal
24 Kuikens **26** In de keuken vanfirma Heesakkers in Keldonk
30 Bondsmededelingen **33** NBvV info **34** Column voorzitter
35 Kalendervogel

Foto voorpagina: Rietzanger, Foto: foto P.de Drea

colofon

Uitgever: 'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 25.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 26.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden: iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 38,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

Abonnementenprijzen: Nederland € 28,- (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd), België € 30,-, Priority-post naar alle andere landen € 92,-. Verspreid

lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

Adres: NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007, e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl
 Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

Redactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@zigo.nl **Redactieadres:** Bondsbureau NBvV t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom. Tel. 0164-235007 E-mail: info@nbvv.nl

Zakelijke advertenties: Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij Jan Franken, via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

Verantwoordelijkheid: De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen.

Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

Vormgeving: Maarten Molenaar, Dock35 Marketing, Doetinchem **Druk:** Senefelder Misset B.V., Doetinchem Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

Beëindiging lidmaatschap: Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bondsbureau.

De NBvV is internationaal aangesloten bij: COM-Mondial & Entente Européenne d'Aviculture et de Cuniculture

Grijze valkparkiet

Parkieten

Interesse in parkieten of papegaaien? Waar kun je het beste mee beginnen? Bij de keuze voor de aanschaf van papegaaiachtigen (parkieten, papegaaien, amazones) dien je vooraf goed op een rijtje te zetten waar je het beste mee kunt beginnen en waar je nú al rekening mee dient te houden wanneer je in de toekomst andere soorten wilt gaan houden

Tekst: C.DE BRUIN

Keuze

Voor beginnende liefhebbers is een groot aantal soorten geschikt. De keuze is reuze! Zowel in aantal mogelijke soorten als in kleurenrijkdom. Van de meer gehouden soorten zijn immers al talloze mooie mutaties gefokt. En dan valt het niet mee om te kiezen! Een en ander is ook afhankelijk van de ruimte die je hebt en, eventueel, de portemonnee.

De kleine kleurgrasparkiet is uitermate geschikt om mee te beginnen omdat deze vogel niet veeleisend is wat betreft voeding, huisvesting en broedomstan-

digheden. Er zijn echter duizenden liefhebbers die zich gespecialiseerd hebben in met name de wat grotere Engelse grasparkiet. Dus je kunt er mee beginnen en je later 'verliezen' in de grotere soort grasparkiet.

Andere parkieten die heel geschikt zijn: de rosella (prachtrosella, pennantrosella), de familie der neophema's (roodrugparkiet, turquoiseparkiet, elegantparkiet), valkparkieten, de wat grotere koningsparkiet en roodvleugelparkiet. Ook heel geschikt zijn verschillende soorten agaporniden (dwergpapegaa-

tjes): de roseicollis, lilianae, fischeri, nigricollis en personatus. Allemaal rustige soorten die goed gehouden kunnen worden in een kleinere of grotere volière met nachthok en die geen grote en ingewikkelde eisen stellen aan de voeding en verzorging. Ben je helemaal verliefd op grote soorten als de derbyanparkiet of de Patagonische rotsparkiet? Weliswaar sterke vogels, maar wél vogels met een zeer harde stem die ze (te) vaak laten horen tot ergernis van de buurt.....

Huisvesting

Kleinere soorten als grasparkiet en neophema kunnen heel goed gehouden worden in een volière van zo'n twee meter lengte. De grotere soorten als halsbandparkiet, koningsparkiet of roodvleugelparkiet hebben méér vlieg-lengte nodig. Zéker zo'n 3-3,5 meter. Genoemde soorten zijn winterhard, maar de vogels moeten wél kunnen beschikken over een overdekt en winddicht verblijf waar ze kunnen schuilen. Agaporniden, halsbandparkieten en pruimkopparkieten zullen méér proble-

Kleurgrasparkiet, lichtgroen mannetje

men ondervinden van de winter; deze soorten hebben zogeheten vleestenen die gevoelig zijn voor bevriezing. Een vorstvrij nachtverblijf is dan een must. Sommige soorten zijn erg knaaglustig. Grasparkieten, neophema's en rosella's zullen een houten frame met rust laten; de grotere soorten en zeker ara's, amazones en kaketoës zijn echte slopers. Wil je beginnen met kleinere soorten en in de toekomst naar grotere soorten overstappen, houd dan bij de bouw van kooi en/of volière hiermee rekening. Namelijk bij de keuze van het te gebruiken bouw materiaal: hout of aluminium.

Voeding

Een zadenmengeling voor neophema's, agaporniden, grasparkieten of grotere parkieten. Een en ander afhankelijk van de soorten die je gaat houden. Fruit

wordt doorgaans goed gegeten, waaronder appel, peer, bes; ook groenvoer (niet te veel per keer) wordt niet versmaad. Hetzelfde geldt voor verse wilgentakken; de vogels knabbelen er graag van. En, agaporniden hebben wilgentakken nodig om van de bast hun nest te kunnen maken. Altijd grit en maagkiezel ter beschikking en elke dag vers, schoon drinkwater.

Minder geschikt

Soorten als ara's en kaketoës zijn in principe niet zo geschikt voor beginners. Kaketoës bijvoorbeeld zien er heel schattig uit met hun prachtige kuif. Maar... in het broedseizoen zijn ze vaak minder schattig. Dan kunnen de mannen ooit heel agressief worden jegens de pop met alle, soms fatale, gevolgen vandien.

Geluidsoverlast

Bij de hierboven genoemde soorten hoef je niet bang te zijn voor ruzie met de burens. De vogels zullen zich zeker af en toe laten horen, maar het geluidsniveau is niet storend. Een ander verhaal geldt voor de Zuid Amerikaanse soorten van de aratingafamilie als de zonparkiet en de jendayaparkiet. Of de edelparkieten als de derbyanparkiet en, in iets mindere mate, de halsbandparkiet. Wil je dergelijke parkieten gaan houden, dan is het belangrijk om van te voren in te schatten of zo'n vogels wel verstandig zijn wil je de relatie met de buurt in ere houden.

Broeden

Parkieten en papegaaien broeden in principe in broedblokken. Dit kunnen natuurblokken zijn, maar zeker ook kasten van multiplex. De maat is, uiteraard, afhankelijk van de grootte van de parkietensoort. Voorbeeld: neophema's 20x20 cm bodemoppervlak; pracht- en pennantrosella 30x30 cm. Op de bodem van het broedblok een laagje houtkrullen. Broedblokken ophangen eind maart, begin april; een en ander afhankelijk van de buitentemperatuur. <

Elegantparkiet

Foto H.Branje

Australische Prachtvinken

de bichenow astrilde

De bichenowastrilde is een kleine, bewegelijke Australische prachtvink. Hoewel de kleuren zwart, wit en bruin misschien anders doen vermoeden is het vogeltje dankzij de scherpe, strakke tekening erg mooi om te zien. Door hun bouw zien 'bichenowtjes' er snel uit, en wanneer je ze uit de kooi moet vangen merk je dat ze dat inderdaad ook zijn!

Tekst: MIKE VAN KOLLENBURG

Drogestof

Verspreiding en ondersoorten
Bichenowastrildes (*Stizoptera bichenovii*, ook wel *Taeniopygia* of *Poephila bichenovii*) komen voor in heel oostelijk en noordelijk Australië. Er zijn twee ondersoorten te onderscheiden, één met een zwarte stuit (*T. b. annulosa*), en de andere met een witte stuit (de nominaatvorm). De witsuiten komen voor in oostelijk Australië en zijn van

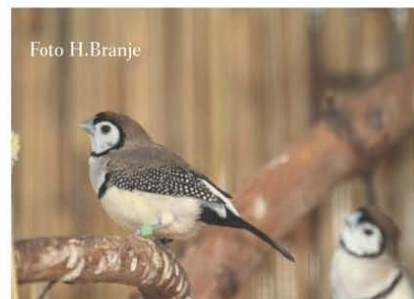
oudsher het meest ingevoerd. Uit een kruising met de ondersoorten worden jongen met een wat vlekkerige witte stuit geboren, de hybride vorm komt ook in het wild voor waar de verspreidingsgebieden van de twee ondersoorten elkaar overlappen.

In het wild

Beide ondersoorten van de bichenowastrilde komen veelvuldig voor en er wordt geen noemenswaardige achter-

uitgang in aantallen vermoed. De vogels leven groepsgewijs in open bossen en graslanden in de buurt van beekjes en andere waterbronnen, waar ze zich voeden met zaden en insecten. Dit foerageren doen ze in groepen tot wel veertig vogels. Bichenowastrildes worden ook veel in dichterbevolkte gebieden gezien, zelfs midden in steden.

Tijdens de broedperiode maken ze een bolvormig nest met een korte toegangs-

De

ssel

tunnel. Deze maken ze over het algemeen in de 'vork' van een tak van een struik, haag of boom tussen de één en vijf meter boven de grond. Ze broeden vaak op plekken met een actief wespennest in de nabije omgeving. Beide ouders broeden en brengen de jongen groot.

Een heel kenmerkende gedraging van de bichenow is de snelle 'links-rechts' beweging van de staart, waarbij ze tegelijkertijd ook met hun bovenlijfje twee richtingen in 'kijken'. Dit gedrag vertonen ze soms zonder aanleiding maar lijkt meer voor te komen bij interacties met soortgenoten. De ene vogel springt of vliegt dan naar de andere toe en maakt de typische beweging. De andere vogel antwoordt dan vaak met dezelfde beweging. Beide geslachten vertonen dit gedrag.

In avicultuur

Van de twee ondersoorten kennen we in gevangenschap met name de witstuit bichenowastrilde. Deze is van oudsher het meest ingevoerd. De zwartstuit komen we maar zelden tegen in onze volières en kooien. De vogels zijn goed te houden op een zadenmengeling voor tropen als hoofdvoeding. Uiteraard kan dit worden aangevuld met onkruidzaden, gierst, en met name tijdens de kweek met eivoer en een dierlijke eiwitbron zoals buffalowormpjes en pinkies. Bichenows hebben de naam vrij teer te zijn en hun fijne bouw doet ze zo ook wel voorkomen. Toch komt het ook wel voor dat ze in onverwarde schuren of volières met een onverwarmd binnenverblijf overwinteren. Belangrijk is dat ze dan lang genoeg licht hebben om voldoende voer op te kunnen nemen, zodat ze voldoende energie hebben om zich 's nachts warm te kunnen houden. Uiteraard moeten ze wel vocht- en tochtvrij kunnen zitten.

Kweek en geslachtsverschillen

Ondanks hun redelijk wilde en stressgevoelige aard laten bichenowastrildes zich goed kweken, zelfs in een wat kleinere broedkooi. Het geslachtsverschillen kan soms wel wat lastig zijn. Mannen hebben een wat intensere en dikkere zwarte gezichts- en borstomlijning; ook zijn de borst en kop over het algemeen wat helderder wit dan die van de pop. Verder is de kop van de mannen vaak wat minder 'fijn' dan van

Wildkleur witsluit, foto P.v.d.Hooven

Mutatie bruin, foto P.v.d.Hooven

de poppen en loopt het zwart boven de snavel bij de mannetjes wat verder door. Ondanks dat de verschillen enigszins te benoemen zijn zal de wat meer ervaren kweker de mannen en poppen vaak snel en zonder nadenken op het oog selecteren. Dit onder het mom van 'hoe meer je denkt hoe moeilijker het wordt'. De vogels kunnen ook op de zang van het mannetje gesekst worden.

Als nestgelegenheid geven we bichenowastrildes de beschikking over een tralienestje of halfopen nestje. In een beplante volière zullen ze ook graag een vrijstaand nest maken in bijvoorbeeld een struik. De buitenkant van het nest wordt met name gemaakt van kokosvezel; de binnenzijde wordt bekleed met zachtere materialen zoals veertjes, dierlijk haar en sharpie. Dit bekleden van het nest zou de zwartstuit bichenowastrilde, in tegenstelling tot de witstuit, van nature meer met fijner plantaardig materiaal dan met veertjes en dierlijk materiaal doen. Bichenowastrildes leggen meestal vier of vijf eitjes, die net als in de natuur door beide ouders worden bebroed.

Vaak zijn de vogels ook samen op het nest te vinden. Na twaalf dagen komen de eitjes uit, waarna de jongen meestal drie weken in het nest blijven voor ze uitvliegen.

Mutaties

Naast de wildkleur is er de bruine bichenowastrilde. Deze zien we de laatste jaren steeds vaker aangeboden worden.

Mike van Kollenburg <

Wildkleur zwartstuit, foto P.v.d.Hooven

* Onze Vogels * 02 2019 * 7

sel

De

Herning

EE-show

De NBvV is sinds een aantal jaren aangesloten bij de Europese kleindieren organisatie, de Entente Européenne, kortweg de EE. Het bijzondere van de EE is dat deze organisatie meerdere diergroepen herbergt, te weten; de hoenders, de sierduiven, de konijnen, de cavia's en als laatste toegevoegd, de siervogels. Driejaarlijks wordt ergens in Europa de Europashow georganiseerd, dit jaar in het Deense Herning. Voor de NBvV was dit, na Metz, de tweede keer dat we als vogelbond meededen.

De voorbereiding

Ondanks dat de Deense organisatie drie jaar de tijd had om de organisatie voor te bereiden, bleek een paar maanden voor de show nog lang niet alles geregeld te zijn. Met name de sectie Vogels leek hiervan de dupe te worden en op het laatste moment is zelfs nog overwogen om de sectie Vogels uit de show te halen. Hier hebben we als NBvV en onze Belgische vrienden van de KBOF geen genoeg mee genomen en er sterk bij het hoofdbestuur op aangedrongen om hier geen toestemming voor te geven. Kort gezegd, we hebben de organisatie grotendeels overgenomen. Een moeizame klus op afstand wat later te merken was aan de telefoonrekeningen.

Op het laatste moment moesten er nog 120 koepelkooien, drinkflesjes,

voerbakjes, en keurmeesters geregeld worden. De kooien hadden we zelf in opslag. Rien Schouten en zijn mannen die al jaren al het tentoonstellingsmateriaal van de NBvV in Bergen op Zoom onderhouden, werd vriendelijk verzocht om de kooien klaar te zetten, aldus geschiedde. De firma Lustgraaf kreeg het verzoek om per ommegaande flesjes en bakjes te verzenden en via het KMV werden twee keurmeesters geregeld.

Dag 1. De reis

Om de kooien te vervoeren was een busje nodig. De vogels zouden immers met Thom Laming mee in de camper. Het busje werd in Joure gehuurd en daar begon vroeg in de middag voor mij de reis naar Denemarken, met een omweg via Brabant. In Drunen waar Henk Jansen woont was de eerste opstapplaats voor de vogels, waar ook Thom Laming,

voorzitter van de NBS, arriveerde. De vogels werden ingeladen en Thom ging richting Apeldoorn met een tussenstop om sierduiven te laden en Henk en ik vertrokken naar Bergen op Zoom voor de koepelkooien en flesjes. Rond 19.00 uur arriveerden we in Apeldoorn waar Harry Rietberg al druk bezig was om vogels en duiven in te nemen. Tijdens het inladen van de dieren bleek al snel dat de camper te klein was. De vogels waren al ingeladen, maar voor de meeste duiven was geen plaats. Die zijn dus in de bus geladen. Weer eens iets anders dan kanaries en parkieten, wat enkele uren later zou blijken.

We vertrokken met zijn drieën, Henk, mijn partner Els en ik, rond 22.00 uur en reden de lange donkere nacht in. In de buurt van Hamburg was het tijd voor een koffiepauze en controle van de levende have. De duiven keken ons slaperig aan en leken het wel goed te maken. Ze begonnen al zachtjes te koeren, wat we uitlegden als een protest tegen het onderbreken van hun nachtrust.

Rond 5.00 uur arriveerden we in Herning.

Dag 2 Uitkooien

De poort was nog gesloten, maar we waren niet alleen. De hele nacht hadden we al tegen onze slaap gevochten en daar konden we nu even aan toegeven. Helaas... de duiven hadden lekker geslapen en lieten duidelijk horen dat voor hen de dag begonnen was. Van achter uit de auto werd vrolijk en luid gekoerd.

Om 7.00 ging de poort open. Voor we konden uitladen werd afscheid genomen van de sierduiven en dat gaf rust... Met behulp van een geconfisqueerde heftruck had Henk de bus snel leeg en was het wachten op Thom, wat ons de gelegenheid gaf om een ontbijt te nuttigen. De Nederlandse inzending bestond uit 240 vogels, van pyrrhura, tot grasparkiet en van kanarie tot Mozambiquezijs. De Denen hadden kooien en stellingen klaar staan, maar verder moest je jezelf maar redden. In een vangkooi werden de vogels overgezet in kartonnen kooien en de kromsnavels in voliëres en houten kooien. Echter, de Deense organisatie had alleen rekening gehouden met de kanaries. De kooien stonden allemaal klaar met kanariezaad, wat betekende dat we eerst op zoek moesten naar

tropisch- en parkietenzaad. Henk en ik deden de vogels en Els gaf de juiste kooien aan. Zal vast een mooi gezicht geweest zijn, twee grote kerels in een vangkooi, want de Deense televisie heeft uitvoerig staan filmen. Zo heb ik aan de lijve ervaren wat het convoyeurschap inhoudt. Het uitkooien is een zorgvuldige zaak en dat kost veel tijd. Aan het eind van de middag was de klus geklaard en arriveerden Dirk en Jeanette Verburg met de echtgenote van Henk en gezamenlijk zijn we naar het vakantiepark gereden waar twee bungalows op ons wachtten. 's Avonds was er nog een keurmeesters bijeenkomst waar Henk, Jeanette en Dirk naar toe moesten voor de instructie voor de keuring. En daarmee eindigde een hele lange lange dag.

Dag 3 De Keuring

De volgende dag startte de keuring ook niet geheel vlekkeloos. De Denen hadden voor de kanaries alles tiptop, maar dat de parkieten en exoten ook voordragers nodig hebben??? Zelf had ik grasparkieten ingestuurd, dus heb ik maar aangeboden om bij de exoten voor te dragen. Best leuk werk. Tijd genoeg om ook even elders rond te kijken, een praatje te maken, want overal steek je toch wat op. De exoten werden door Henny Jansen gekeurd en de kromsnavels door Martien Strijdeven en het Zwitser OMJ-bestuurslid, Jean-Pierre Rotzetter. De keuring verliep voorspoedig en aan het eind van de middag was het klaar, althans dat dachten we. De stapel keurbriefjes bleef onaangeroerd en ten lange leste hebben we de hele stapel zelf maar gesorteerd.

Dag 4 Stomverbaasd

Dag vier stond in het teken van de opbouw van het Hollandhouse, de landenstand van KLN, NBS en NBvV. De stand zag er al snel gezellig uit. Onze Belgische collega's waren er ook al een tijdje in de hal en feliciteerden Dirk en mij totaal onverwacht met een prijs. Na de eindcontrole bij de kromsnavels waren onze vogels alsnog in de prijzen gevallen. Henk had al een prijs, en de stemming was dan ook opperbest toen we van deze verbazing waren bekomen. En wij waren niet de enigen, ongeveer twintig Nederlandse vogels vielen in de prijzen.

Minder aangenaam verbaasd waren we van het feit dat de Denen ook de exoten en kromsnavels weigerden te voeren. Zij

Team Holland

vonden dat ze uitsluitend voor de kanaries verantwoordelijk waren. Gelukkig waren we nog ruim op tijd, alhoewel een paar schrokoppen de bodem al aardig in zicht kregen.

Dag 5 en 6 De show

Na een keurig verzorgde opening met een hapje en drankje stroomden duizenden bezoekers de hallen binnen. In totaal waren er ongeveer 32000 dieren aanwezig op de show, waaronder 1400 siervogels, samen met de 180 cavia's de kleinste groep. De hallen met ganzen, eenden, kippen en sierduiven, zijn gigantisch, al was het alleen al om het lawaai. Een serene rust echter bij de konijnen. Hokken vol met duizenden konijnen, maar weinig decibels. Ook de sierduiven zijn in zeer grote getale aanwezig en ook met de nodig decibels. Dan zijn onze vogels toch een stuk rustiger. Ieder zijn smaak. Maar wat wel opvalt is, dat het gros van de bezoekers alle hallen even aandoet. Bij de vogels was het dan zeer druk en de waardering was hoog, want ondanks de rommelige organisatie zag het er allemaal prima uit.

Jeanette Verburg

Kampioen

Dag 7 en 8

De laatste dag stond in het teken van afscheid. Zowel van de Nederlandse collega bonden, als van de organisatie. Rond 14.00 begon de uitgifte en dat betekent werk aan de winkel. Nu met z'n zessen en met hulp van twee Groninger inzenders, werden de vogels van de stelling gehaald en weer ingekoooid. Aan het eind van de middag werd de terugreis aanvaard. Op maandag konden de inzenders hun vogels en prijzen afhalen.

Na een laatste rit om de kooien terug te brengen naar Bergen op Zoom, werd het busje weer ingeleverd met 3000 km meer op de teller. Wat een week, maar ook wat een mooie week.

Namens team Holland, Klaas Snijder <

usel

De

ssel

Eet Gevarieerd EN TOB NIET, deel 2

Voeding is vooral variatie

In de huidige stand van zaken van de voedingsleer is bekend dat voor een goed functioneren van het organisme een grote reeks van zeer bepaalde stoffen in de voeding essentieel is

Tekst: A.COOLEN

Drogestof

De term 'vocht' op het etiket van droge etenswaar heeft een negatieve klank. Vocht is vaak de aanzet tot bederf. Daarom bedacht men hier het omgekeerde, namelijk drogestof. Water en drogestof zijn complementair. Immers drogestof is datgene wat overblijft na verwijdering van de vloeibare bestanddelen (percentage drogestof = 100% -/- percentage water). Een laag percentage drogestof betekent in feite veel water. Water dient in de juiste verhouding ten opzichte van de drogestof en de omgevingstemperatuur te worden opgenomen.

Drogestof is verder te verdelen in organische en anorganische drogestof, in levende en dode stoffen. Het anorganische gedeelte van de vaste stof wordt via de wortels in de plant en in de zaden opgenomen en is het onbrandbare deel van de drogestof, dus de mineralen ofwel het asgehalte.

Organische stoffen: levende stoffen zijn de verbrandbare materialen, bekend onder de benaming koolwaterstoffen. Zij bestaan uit de elementen koolstof (C), waterstof (H), zuurstof (O) en stikstof (N). De energiestoffen bevatten alleen koolstof, waterstof en zuurstof (C-H-O), beter bekend onder de namen kooldraat, zetmeel, suiker en vet. In de groeistoffen (eiwitten) komt daarnaast ook stikstof (N) voor. Energiestoffen zorgen alleen voor de warmteontwikkeling en het verrichten van arbeid (vliegen, lopen, broeden). Energiestoffen kunnen nooit groei veroorzaken. Spieren, organen en veren hebben groeistof nodig die verkregen wordt uit de groeistoffen: het voedings-eiwit.

Koolhydraat

Glucose is een plantaardig koolhydraat en zijn broertje glycogeen de dierlijke tegenhanger van zetmeel. De naam koolhydraat komt vanwege de schei-

kundige verbinden tussen kool(stof) en hydraat water. De stoffen die tot de koolhydraten behoren, vat men samen onder de naam van suikers of sacchariden. Koolhydraat is de voorname dagelijkse energieleverancier voor levende wezens. Koolhydraten zijn vooral in het plantenrijk zeer verbreid en vormen een belangrijk bestanddeel van de voedingsstoffen voor mens en dier.

Hydrolyse is splitsing

Men verdeelt koolhydraten in vier groepen:

1. Enkelvoudige suikers of monosacchariden: glucose, fructose, mannose, galactose
2. Tweevoudige suikers (disacchariden): saccharose, lactose, maltose, cellobiose;
3. Drievoudige suikers (trisacchariden): raffinose
4. Meervoudige suikers (polysacchariden): zetmeel, glycogeen, dextrine, inuline, cellulose

De twee laatste klassen zijn gemakkelijk vatbaar voor hydrolyse (splitsing, afbraak), waarbij deze drie- en meervoudige suikers tenslotte afgebroken worden tot enkelvoudige suikers. Onze huishoudsuiker (kristalsuiker) heeft de 'deftige naam' saccharose, een disaccharide.

De /

Hydrolyse is het splitsen van een verbinding door middel van water. In de organische chemie speelt hydrolyse onder andere een belangrijke rol bij de vorming van enkelvoudige suikers uit stoffen als rietsuiker en cellulose en bij het ontstaan van peptiden en aminozuren uit eiwitachtige stoffen. Hydrolyse verloopt sneller door verhoging van de temperatuur en onder invloed van katalysatoren. In de levende natuur wordt onder invloed van verschillende enzymen de hydrolyse aanzienlijk versneld.

Het moet te verteren zijn.

Naarmate de verteerbaarheid verdeelt men de koolhydraten ook wel in:

1. Goed verteerbare koolhydraten zoals suiker en zetmeel
2. Slecht verteerbare koolhydraten zoals ruwecelstof (cellulose, hemicellulose)
3. Niet verteerbare koolhydraten zoals lignine (houtstof; hout bestaat voor 30% uit lignine)

Verteerbaarheid is de mate waarin een voedingsmiddel in het lichaam kan worden verteerd. Ook onder ideale omstandigheden wordt slechts een deel van de in de voeding en in het mineraalmengsel aanwezige mineralen en sporenelementen opgenomen. Verschillende factoren die een remmende of een stimulerende invloed hebben op de mate van de opname van de stoffen zijn doorslaggevend voor het werkelijke gebruik van de aangeboden voedingsmiddelen. Veteerbaarheid en verzadigingsduur kunnen beide betrekking hebben op de tijd die nodig is om het voedsel in de maag en darmen te verteren. Goed verteerbaar voedsel verteert vrijwel helemaal in het maagdarmkanaal.

Koolhydraten voor de startmotor

Koolhydraten komen in granen voor in de vorm van zetmeel. Zetmeel bestaat uit een groot aantal glucosemoleculen welke aaneengeschakeld zijn door een scheikundige binding. Om in het bloed opgenomen te kunnen worden moet dit zetmeel in de darm afgebroken worden tot zijn meest elementaire vorm, namelijk glucose. Slechts in die vorm kan het door de darmwand heen de bloedbaan bereiken.

Eenmaal in de bloedbaan wordt glucose onmiddellijk als energiebron aangewend of als reserve in de lever en de grote spieren opgeslagen in de vorm van glycogeen; dit is een soort dierlijk zetmeel. Bij een sportman komt het er op aan zoveel mogelijk spierglycogeen te hebben in de spieren die moeten presteren alsook een maximale reserve te hebben aan leverglycogeen.

Glucose is een ideale brandstof voor de vogel omdat deze suiker veel energie bevat en meteen in het bloed kan worden opgenomen én omdat glucose geen schadelijke afvalstoffen oplevert voor het lichaam. Glucose wordt omgezet in water en kooldioxide; dit laatste gaat met de ademlucht naar buiten. Bij vliegduiven is zuivere glucose een belangrijk voedingsmiddel om na de vlucht een duif snel terug op krachten te brengen. Aangezien het geen enkele vorm van voorafgaande spijsvertering vraagt alvorens het in het bloed kan worden opgenomen en verbrand, is het energiebesparend voor het spijsverteringsstelsel zelf en gaat het een bijkomende lichaamsbelasting uit de weg. Glucose is in allerlei vormen verkrijgbaar, zowel zuiver als gemengd met onder andere vitamines.

Koolhydraten houden voornamelijk de lichaamstemperatuur op peil en leveren de energie die nodig is voor allerlei huishoudelijke lichaamsfuncties. Zij zijn als het ware het brandhout voor het lichaam. Voor langdurige en abnormale inspanningen is de voorraad koolhydraten in het lichaam te gering; dan is de vogel aangewezen op het vet.

Glucose in het bloed

Glucose is het belangrijkste koolhydraat voor de stofwisseling van mens en dier. Glucose kan door de weefsels via glycolyse afgebroken worden tot melkzuur. Voor de hersenen is glucose van bijzonder belang omdat het daar de enige bron is van energie. Een lichame-lijk totaal uitgeputte, gestresste vogel is daarom ook totaal verdoofd. Glucose kan vrij in de levercellen doordringen maar voor de toegang tot spieren en vetweefselcellen is het hormoon insuline nodig. Bij suikerziekte waarbij een tekort aan werkzame insuline bestaat kan glucose niet in de spieren en vetweefselcellen doordringen. Deze cellen lijden daardoor gebrek aan glucose terwijl de glucoseconcentratie van

het bloed hoger is dan normaal.

Glucose afkomstig uit koolhydraten (bijvoorbeeld zetmeel, rietsuiker) dat niet direct nodig is, kan voornamelijk in de lever maar ook in de spieren opgeslagen worden in de vorm van glycogeen. Glucose is van kapitaal belang in organen zoals de hersenen, het hart en de spieren, vooral bij een uitgeputte vogel waar een direct effect gewenst is.

Glycogeen in de spieren

Glycogeen is een reserve koolhydraat in dierlijke cellen, vergelijkbaar met zetmeel in planten; het is opgebouwd uit glucose-eenheden.

De menselijk lever bevat 0.5-6% glycogeen dat na een maaltijd wordt opgebouwd en tussen de maaltijden wordt afgebroken tot glucose om het glucosegehalte van het bloed constant te houden.

De spieren bevatten circa 1% glycogeen dat wordt afgebroken wanneer de spier arbeid levert en niet voldoende zuurstof krijgt toegevoerd om langs oxidatieve weg in haar energiebehoefte te voorzien.

Glycogeen wordt dan evenals glucose afgebroken tot melkzuur. Glycogeen is het eerste reservevoedsel dat tijdens een langdurige vlucht van een vogel wordt aangesproken. Aangezien deze reserve beperkt is, moet tamelijk vlug overgegaan worden tot een andere verbrandingsstof, namelijk het lichaamsvet.

Glucose omzetten in melkzuur

Glycolyse is een groep van opeenvolgende chemische reacties waarbij glucose in melkzuur wordt omgezet onder vorming van de energierijke verbinding adenosinetrifosfaat (ATP). Voor deze reactie is geen zuurstof nodig en de glycolyse is dus de aangewezen weg voor cellen om in hun energie (lees ATP-behoefte) te voorzien wanneer er geen of niet voldoende zuurstof voorhanden is. Spieren produceren bijvoorbeeld grote hoeveelheden melkzuur wanneer zij zware arbeid verrichten.

Een te hoog gehalte aan melkzuur leidt bij zoogdieren tot vermoeidheid. In de lever wordt het melkzuur weer in glucose omgezet. Maar daar is veel tijd voor nodig! ☹

sel

De

Vogels hebben in principe dezelfde zintuigen als mensen: zien, horen, voelen, proeven en ruiken. Alleen zijn deze ingesteld op het helpen overleven van de vogels. Het exacte gebruik van de zintuigen is voor een vogel afhankelijk dan de soort, maar alle vogelzintuigen delen wel bepaalde kenmerken met ons.

Tekst: PIET ROZENDAAL

Kunnen vogels dingen

Ruiken

Caninde ara

Zicht

Het gezichtsvermogen van een vogel is het meest belangrijke en dient met name om tijdens de vlucht roofdieren te ontwijken en het vinden van voedsel.

Gehoer

Horen is het tweede belangrijkste zintuig voor vogels. De oren bevinden zich iets achter en onder de ogen. Vogels hebben een kleiner frequentiebereik, maar zijn veel vaardiger in geluidsherkenning. Vogel zijn bijzonder gevoelig voor toonhoogte, klank en ritmische veranderingen en ze zijn in staat door het gebruiken van deze varianten andere individuele vogels te herkennen, zelfs in een lawaaierige groep.

Gevoel

Vogels gebruiken gevoel niet zo uitgebreid als mensen, maar het is nog steeds van vitaal belang, met name tijdens de vlucht. Vogels zijn ongelooflijk gevoelig voor veranderingen in temperatuur, druk en windsnelheid. Deze veranderingen worden overgebracht langs

de veren en via uitgebreide zenuwen naar de huid. Vogels hebben minder zenuwen in hun poten, waardoor ze minder gevoelig zijn voor extreme kou. Sommige vogels hebben zeer gevoelige voelreceptoren in hun snavels die hen in staat stellen om zich gemakkelijk te voeden in de modder, water of andere materialen. Dit is bijzonder aanwezig bij kust- en waadvogels met hun lange, gespecialiseerde snavels.

Smaak

Jarenlang hebben mensen gedacht dat vogels minder afhankelijk van smaak waren dan de mens en het op hun gevoel doen. Het blijkt dat de vogels toch iets ingewikkelder wezens zijn. Vogels hebben een gevoel van smaak, maar het is niet erg verfijnd. Afhankelijk van de soort hebben ze minder dan 50 tot ongeveer 500 smaakpapillen, terwijl de mens 9.000 smaakpapillen heeft. Vogels kunnen zoet, zuur en bitter proeven; ze leren zo welke van deze smaken de meest geschikte voedselbronnen zijn.

De spreek heeft een fenomenaal gevoel van smaak. Ze kunnen zout, suiker, tannine en zelfs citroenzuur proeven. Ze kunnen zelfs een onderscheid maken tussen tafelsuiker en andere soorten suikers, een handige mogelijkheid gezien ze tafelsuiker niet zo gemakkelijk kunnen verteren. Helaas hebben niet alle vogels een goed gevoel voor smaak. Pinguïns, bijvoorbeeld, kunnen alleen maar zoute en zure smaken proeven. In het verloop van de tijd lijkt het er op dat ze drie van de vijf basissmaken hebben verloren, wat leidt tot een beperking in het genot van hun voedsel. In hun natuurlijke biotoop hebben ze blijkbaar niet veel te maken met de smaken zoet en bitter....

Een meer praktische smaak heeft de Amerikaanse zeearend. Deze jaagt op vissen, watervogels en zoogdieren om zijn maag te vullen. Maar hij is niet bijzonder kieskeurig wat betreft de smaak van de prooi die hij vangt. Deze zeearenden stelen ook prooi van andere dieren en scharrelen op aas. Omdat ze geen besef van geur hebben die laat

De /

osel

weten of het dier nog steeds eetbaar is, vertrouwen ze op hun gevoel van smaak. Wanneer het dier bedorven smaakt, zullen ze voor een andere prooi kiezen.

Het is niet de smaak van het zaad in het voerbakje die zorgt dat zangvogels steeds terugkomen voor méér. Het is de kleur van het zaad dat maakt dat ze terug keren in je achtertuin. Omdat mensen 9.000 smaakpapillen hebben en zangvogel minder dan 50, betekent dit dat deze vogels hun beste voedsel moeten vinden door zicht of aanraking, twee zintuigen die sterk ontwikkeld zijn bij vogels. Visualiteit is uiterst belangrijk voor zangvogels. Ze hebben liever voedsel dat een hoog contrast heeft (Bijvoorbeeld rood, zwart, blauw en paars).

Een test voorbeeld. Wanneer je cayennepeper mengt door vogelzaad van buitenvogels om bijvoorbeeld eekhoorns af te schrikken zullen de vogels de zaden zonder aarzeling eten. Waarom? Omdat vogels de sterke geur en smaak van de peper niet kunnen detecteren. Eekhoorns daarentegen, net als alle zoogdieren, hebben goed ontwikkelde zintuigen van geur en smaak en reageren met afkeer op de peper.

De meeste vogels tonen weinig interesse in suiker en zoete smaak, behalve papegaaien, kolibries en andere nectar- en fruiteters. Kolibries kunnen verschillende soorten suikers en concentraties onderscheiden; zaadeters tonen geen voorkeur voor zoet of zuur.

Hebben kromsnavel smaakpapillen?

Ja, maar niet veel. De smaakpapillen van kromsnavels zijn te vinden achter in hun keel en op hun tong. Ze kunnen net als de onze zoet, zuur, bitter en zout onderscheiden. Maar papegaaien hebben slechts ongeveer 350 smaakpapillen. Veel vogels moeten in staat zijn om bitter te proeven om te voorkomen dat ze giftig voedsel eten, maar slechts een paar, waaronder papegaaien, kunnen zoetheid proeven. Papegaaien hebben redelijk ontwikkelde reukklieën, waardoor ze enig gevoel voor geur- en smaakcombinatie hebben.

Kalkoengier, goede reuk

Spreeuw, dol op rijpe druiven

Ruiken

Voor de meeste vogels heeft de betekenis van geur weinig nut. De geuren van voedsel, prooi vijanden of vrienden verspreiden zich snel in de wind. Vogels hebben olfactorische (reuk)klieren, maar ze zijn niet goed ontwikkeld bij de meeste soorten. Het opnemen van geur is het minst ontwikkelde zintuig bij de meeste vogels. De meeste hebben zeer kleine olfactorische centra in hun hersenen, die ze niet op grote schaal gebruiken om te ruiken.

Toch zijn er een aantal vogelsoorten die wel veel beter ontwikkelde geurzintuigen hebben. Honingspeurders, albatrossen, stormvogels en pijlstormvogels gebruiken allemaal hun reuk om voedselbronnen te lokaliseren en kunnen vaak voedsel van grote afstanden ruiken, zelfs wanneer de geur niet merkbaar is voor de mens. De Nieuw-Zeelandse Kiwi's zijn in staat om ondergrondse regenwormen te ruiken. Van Kalkoengieren is bekend dat ze een sterk ontwikkeld reukvermogen hebben. De gieren vinden verborgen rottend vlees door het detecteren van de geur, maar dit zijn allemaal uitzonderingen in de vogelwereld.

Amerikaanse zeearend

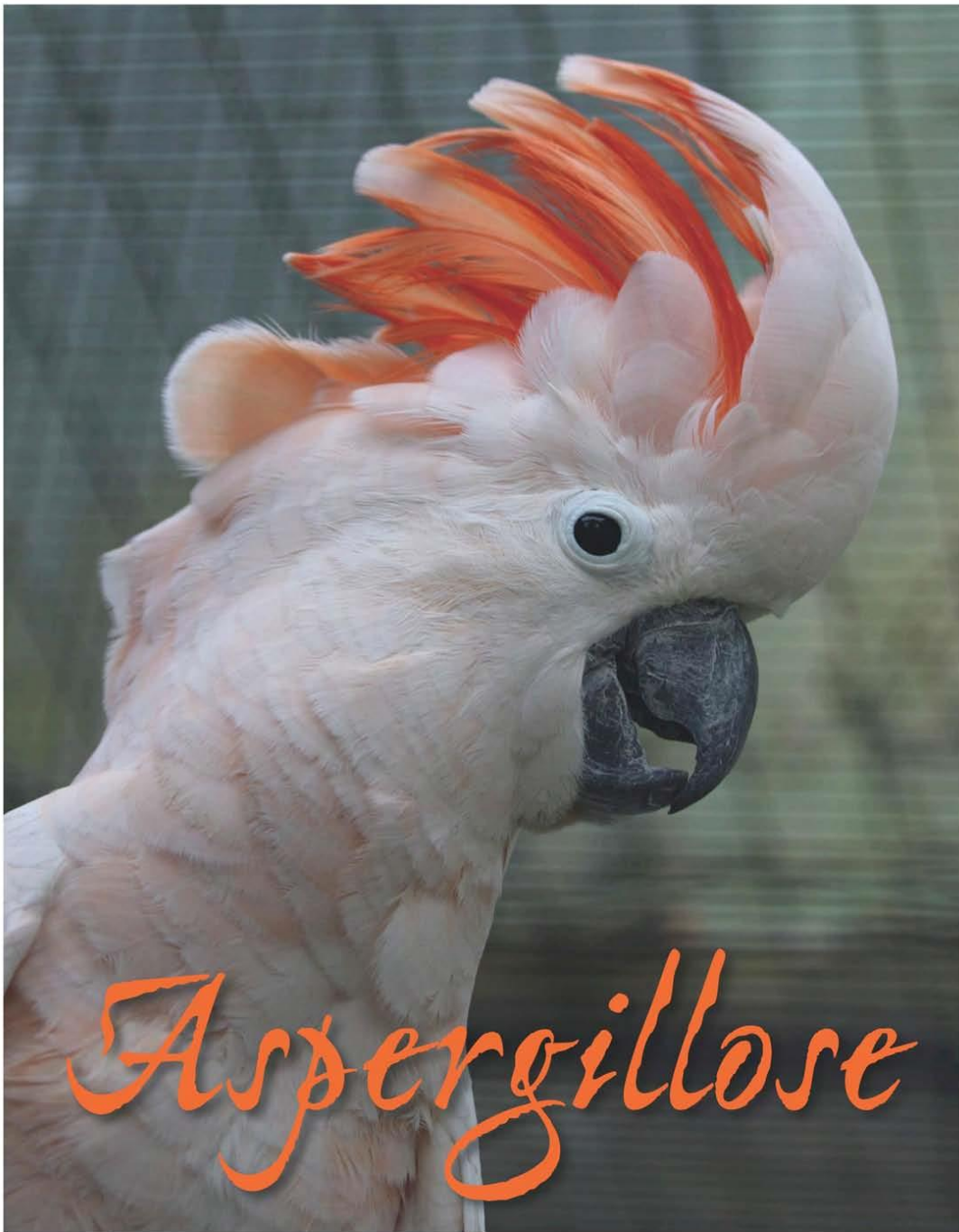

Amazilia kolibri (*Amazilia amazilia*)

Omdat sommige vogelsoorten alleen bepaalde soorten zaden en fruit selecteren, is het moeilijk te geloven dat vogels zich niet kunnen baseren op de geur of smaak bij het bepalen van wat ze eten. Maar ze zijn zeker minder afhankelijk van de zintuigen geur en smaak dan wij mensen doen.

Het is duidelijk dat nog veel te leren is over deze onderwerpen. Want wanneer vogels niet zouden kunnen ruiken of proeven, waarom eten ze dan niet van giftige monarchvlinder? En op welke manier onderscheiden kolibries dan gewoon water van suikerwater? Misschien zullen we ooit het antwoord op deze en andere vragen kennen. Misschien ontdekken we dan dat olfactorische klieren bij vogels een totaal andere rol spelen dan bij de andere leden van het dierenrijk.

Piet Rozendaal <

Aspergillose

Dierenarts Hedwig van der Horst hield een inleiding waarin verschillende ziekten van papegaaiachtigen behandeld werden. Onder andere Aspergillose

Tekst en foto's: HENK BRANJE

Aspergillose is een schimmelinfectie die wordt veroorzaakt door de schimmel *Aspergillus*. Het is een aandoening die zich met name in de wintermaanden manifesteert en vrij veel voorkomt onder papegaaiachtigen.

De aandoening komt met name voor bij de wat grotere formaten parkieten/papegaaien, zeg maar vanaf het formaat van een Bont Boertje. De aandoening komt vaker voor bij oudere vogels en heeft dus ook iets met leeftijd te maken. Aspergillose begint vaak als gevolg van een gebrek aan vitamine A. Deze vitamine heeft een vogel met name nodig voor het goed laten functioneren van de afweer tegen ziekten; verder voor het in goede conditie houden van de bevedering, de luchtwegen en het maagdarmskanaal. Er wordt beweerd dat zo'n 80% van de gevallen van aspergillose indirect veroorzaakt worden door een gebrek aan vitamine A!! Vandaar extra aandacht voor deze vitamine!

Wat zie je bij een tekort aan vitamine A?

- Een overvulling van een van de luchtzakken (bijvoorbeeld in een wang); deze overvulling kan ook op andere plaatsen voorkomen waar luchtzakken zitten.
- Overgroeide nagels/snavel

Wat gebeurt er in de vogel?

In de lucht zweeft allerlei spul, waaronder sporen van de schimmel *Aspergillus*. Deze sporen worden ingeademd door de vogel en komen vervolgens in de luchtzakken terecht. Hier wordt de lucht bevochtigd en aanwezig stof er uit gehaald (plakken tegen de wand). Vervolgens moeten de witte bloedcellen aan het werk om eventuele aanwezige bacteriën of schimmelsporen te vernietigen. Bij een gebrek aan vitamine A werken de witte bloedcellen niet meer optimaal. Het gevolg is dat de schimmel in de luchtzak(ken) gaat groeien. Op een gegeven moment vormen ze als het ware donzen schimmeldekentjes. Af en toe laten plakjes los die vervolgens in de longen terecht komen. Daar loopt het spul vast waardoor de vogel benauwd kan raken. Afhankelijk waar zo'n schimmelpuk zich vast hecht krijgt de vogel minder of meer problemen. Ooit heel acuut zodat de vogel kan stikken. Door flink niezen/hoesten kan de schimmel ooit verwijderd worden en lijkt het probleem opgelost. Helaas, indien de oorzaak niet weggehaald wordt, komen er vroeg of laat weer plukken schimmel los uit de luchtzakken. Je wordt als vogelhouder door

Pot palmolie

aspergillose dus nogal eens op het verkeerde been gezet.

Het kan gebeuren dat de schimmel door een luchtzak heen groeit en in de lever terecht komt. De stofwisseling functioneert dan niet meer optimaal!

Als geneesmiddel kan Fungitrix ingezet worden. Momenteel is dit het enige bruikbare middel. Normale dosering kan alleen verstrekt worden wanneer de lever nog normaal functioneert. Daar komt de dierenarts enkel achter na bloedonderzoek. Heeft een vogel al problemen met de lever, dan wordt de halve dosering ingezet. Er dient lang gekuurd te worden omdat luchtzakken slecht doorbloed zijn en derhalve moeilijker bereikbaar voor de medicijnen: beginnen met een drieweekse kuur; daarna twee maanden wachten en vervolgens weer drie weken kuren. Wanneer je tegen schimmel kuurt, moet je ook kijken of er geen bacteriën in het spel zijn!

Helaas zijn niet alle vogels meer te redden. Uiteraard afhankelijk van de mate van besmetting en de eventuele aandoening van de lever. Grofweg 80% van vogels ter grootte van een Bont Boertje. Hoe kleiner de vogel hoe minder kans.

Grasparkiet

Grasparkieten hebben nogal eens last van aspergillose. Ze eten bij de liefhebber met name droge zaden; hier zit geen vitamine A meer in. In de natuur krijgen de vogels nog vitamine A binnen omdat ze daar veel halfrype zaden eten die caroteen bevatten (waar de vogel

vitamine A uit kan maken). De zaden die onze vogels eten, met name die uit tropische landen, zijn vaak al anderhalf tot twee jaar oud en bevatten dan geen caroteen meer. Wél wordt vitamine A aan eivoer toegediend. Dus is het belangrijk om de vogels vaak genoeg eivoer bij te voeren!

Toevoegen caroteen in plaats van vitamine A

Vitamine A kun je overdoseren hetgeen nadelig kan zijn voor de gezondheid van de vogel; een teveel geeft leverschade. Caroteen daarentegen kun je niet overdoseren omdat de vogel alleen datgene gebruikt voor productie van vitamine A dat hij nodig heeft. De rest wordt uitgescheiden. Caroteen kan door de fabrikanten van eivoer of pellets niet aan eivoer of pellets toegevoegd worden omdat deze in het productieproces boven 50 graden Celsius verhit worden waardoor de caroteen kapot gaat. Caroteen kunnen wij vogelliefhebbers echter op vrij eenvoudige en goedkope manier aan de vogels verstrekken. In allerlei winkels, bijvoorbeeld in een toko, kun je 'koud geperste' palmolie kopen. Dit product heeft een diep oranje kleur en bevat veel caroteen. 'Koud geperst' betekent dat het product niet warmer dan 50 graden Celsius verwarmd is. Dat is belangrijk, want boven die temperatuur gaat het caroteen verloren. Het is overigens eigenlijk geen palmolie, maar palmvet. Het verschil? Olie is vloeibaar bij kamertemperatuur en vet niet. Dat betekent dat je het oranje spul eerst moet verwarmen voordat het vloeibaar wordt en je het bijvoorbeeld onder eivoer kunt mengen. Let echter op: niet te heet water gebruiken!

Let wel op bij het gebruik van palmolie. Gebruik kan leiden tot een oranje waas bij bijvoorbeeld gele kleurkanaries.

Door het verstrekken van extra vitamine A of beter, met caroteen, neemt de kans op aspergillose volgens Hedwig met zo'n negentig procent af! Toch zeker de moeite waard om 'n keer de plaatselijke Toko te bezoeken op zoek naar 'koud geperst palmolie'!! Succes

Henk Branje <

Keurmeester

Wel twee uur lang stond de vogel op tafel. De mooiste wildkleurige turquoise pop die wij in lange tijd hadden gezien. Zelfs de conditie was perfect, want dat was het grootste probleem van het voorbijgetoonstellersseizoen: veel vogels wilden maar niet in conditie geraken, wat leidde tot losse veren en ruipuntjes. Velen gaven het warme weer, waardoor de vogels maar niet strak in de veren zouden willen komen, de schuld. Iets waar trouwens ook de collega-liefhebbers van kleindieren (kippen, konijnen en duiven) mee kampten. Als keurmeesters de perfecte vogel voor je hebben staan en die vogel wil niet op stok komen. Ze had alles wat een vertegenwoordigster van haar soort zich kon wensen, maar ze wist zich niet te presenteren.

Geelbuikrosella

Dit in tegenstelling tot een geelbuikrosella die een paar dagen daarvoor met een klap op de keurtafel belandde. De voordrager had beide handen nodig om de grote kistkooi naar de tafel te dragen en dat was niet omdat het schelpenzand in de aanbieding was. In de kooi zat een monsterlijk grote vogel, prima van kleur en tekening, die ook nog eens houding had. Hij keek de keurmeester aan met een blik van: en wie ben jij dan wel en keek daarbij ook nog eens alsof hij door de tralies heen wilde komen, mocht de uitslag van de keuring hem niet bevallen. De geelbuikrosella is met zo'n 40 centimeter van snavel- tot staartpunt, de grootste rosella. Niet alleen door zijn minder gete-

kende rugdek onderscheidt hij zich van de andere rosella-soorten, ook zijn gedrag wijkt af. Aanleiding voor Adri van Kooten om in zijn tweedelige standaardwerk 'Papegaaien en Parkieten' uit 2013, wetenschappers te citeren die stellen dat 'de geelbuikrosella de primitiefste soort binnen de blauwwang-groep van dit geslacht is'. Waarmee met primitief de eerst ontstane soort wordt bedoeld. Zo beschouwd is de geelbuikrosella dus een soort oerosella.

Terug naar de stelling

Naarmate de tijd verstreek kroop de turquoise pop steeds dieper weg in de hoek van de kistkooi. Uiteindelijk konden wij niet anders dan de kooi overdwars op tafel zetten, een teken aan de voordragers dat de vogel terug kan naar de stelling. Gelukkig viel er in deze groep wél wat te kiezen, zodat uiteindelijk twee elegantparkieten (een wildkleur en een grijsvleugel) en een opaline Bourkesparkiet met respectievelijk goud, zilver en brons aan de haal gingen. De moraal van dit verhaal? Een vogel kan alles hebben wat de standaard voorschrijft, maar wanneer het dier door de eigenaar niet wordt getraind om zich in de TT-kooi te presenteren en zich op zijn of haar best te laten zien, zal zo'n vogel nooit hoog in de punten eindigen. Waarbij aangetekend mag worden dat sommige vogels het showelement gewoon in zich hebben en anderen dat nooit zullen krijgen.

Louis van Kelekhoven
keurmeester

ADVERTENTIES

NIEUW

www.tauros-diaagnostik-shop.de

aanmelden
bestellen
betalen
opsturen
resultaten

De zangers of Zangers van de Oude Wereld (Sylviidae) vormen een familie van kleine zangvogels die allen over een 'simpel', eenvoudig verenpakje beschikken.

Tekst: H.BRANJE, Foto's PDE DREU

Bosrietzanger

Zangers

De vogels houden zich met name op in bomen en struikgewas en verraden hun aanwezigheid eigenlijk alleen maar door hun gezang. Aan dit gezang zijn ze dan ook eerder te herkennen dan aan hun verenpakje. De familie telt zo'n twintig geslachten met in totaal circa 70 soorten, maar zoals zo vaak zijn de wetenschappers het niet altijd met elkaar eens en geeft nieuw onderzoek gewijzigde opvattingen aan.

Zangers zijn echte insecteneters, herkenbaar aan hun dunne snavel. Hun verenpakje is vaak sober van kleur zodat sommige soorten op 't oog maar moeilijk van elkaar te onderscheiden zijn. Bijvoorbeeld de tjiftjaf en fitis lijken heel erg op elkaar en ook de grasmus en de braamsluiper. De vogels meten van 9 tot 20 cm.

Het legsel bestaat uit 3 tot 7 eieren. Na het uitkomen worden de jonge vogels door beide ouders gevoerd. Verspreidingsgebied.

De naam 'zangers van de Oude Wereld' geeft al aan waar genoemde vogelsoorten met name worden aangetroffen, namelijk Azië, Europa en Afrika. Een

aantal soorten uit het geslacht *Sylvia*, waartoe de grasmus behoort, komen voor in streken met een gematigd klimaat en het Middellandse Zeegebied. Dit zijn meestal trekvogels. De zang is vaak uitbundig, maar zeer typisch voor de soort, zodat ze elkaar kunnen herkennen. Vogels in ons land zijn trekvogels die wegtrekken om veel zuidelijker te overwinteren.

Avicultuur

In avicultuur zijn de 'zangers' niet de meest populaire vogels. Dat zal zeker met hun doorgaans erg eenvoudige verenpakje te maken hebben. Hun charme zit dan ook met name in hun vaak prachtige gezang. Zo beschikken de zwartkop, fluitier, fitis over een prachtig lied. 'Zangers' kunnen uitstekend gehouden worden op een kwalitatief goed universeelvoer, aangevuld met levend voer. Met name tijdens het broedseizoen hebben deze vogelsoorten behoefte aan allerlei soorten levend voer voor hun onverzadigbare jongen. De zwartkop is verreweg de meest gehouden zanger die bovendien in avicultuur in redelijke aantallen gefokt wordt.

Op de middenpagina enkele in Nederland voorkomende soorten uit de familie der Zangers.

Sylvia

Verschillende zangers die we in avicultuur houden behoren tot het geslacht *Sylvia*. In Europa komen van dit geslacht 12 van de 25 soorten voor: de meeste soorten leven in bossen en dichte struiken, sommige soorten zijn tuin- en parkvogels zoals de zwartkop. Laatstgenoemde is een fantastische zanger.

Zwartkop	<i>Sylvia atricapilla</i>
Grasmus	<i>Sylvia communis</i>
Braamsluiper	<i>Sylvia curaca</i>

Een ander geslacht waarvan verschillende soorten in Nederland voorkomen is *Phylloscopus*:

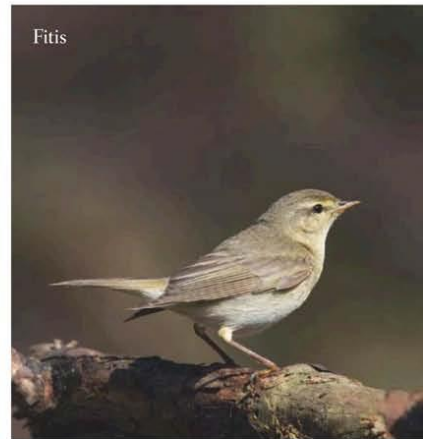
Fitis en tjiftjaf behoren tot deze familie en komen in ons land nog in grote aantallen voor. Beide soorten zijn op het oog niet of nauwelijks van elkaar te onderscheiden. Meestal hebben tjiftjaffen donkere poten, terwijl fitissen over het algemeen lichte poten hebben. De tjiftjaf verraadt zijn naam echter door deze voortdurend uit te spreken....

Tjiftjaf..tjiftjaf, terwijl de fitis een heel vloeiend gezang ten gehore brengt.

Tjiftjaf	<i>Phylloscopus collybitis</i>
Fluitier	<i>Phylloscopus sibilatrix</i>
Fitis	<i>Phylloscopus trochilus</i>

Soorten die in Nederland tot het geslacht *Acrocephalus* behoren, zijn echte moerasvogels zoals de afgebeelde kleine karekiet, bosrietzanger en rietzanger. Men kan ze in het riet horen zingen, maar ze in het oog krijgen valt niet mee!

Bosrietzanger	<i>Acrocephalus palustris</i>
Rietzanger	<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>
Kleine karekiet	<i>Acrocephalus scirpaceus</i> <

De

osel

De

se!

Adelaide rosella

Reis door

Australië SLOT

Tekst en foto's: JAN CHRIS VAN DAM

In deze uitgave van 'Onze Vogels' treffen we het slot aan van het reisverslag van Jan Chris van Dam.

Twaalf apostelen

Wanneer we de camping in Apollo Bay verlaten voert de weg ons terug het binnenland in. Door de vele regenval van afgelopen winter is dit heuvellandschap lieflijk groen. Bij Prince Town komen we weer terug aan de kust. Bij het Port Campbell Nationaal Park bezoeken we de rotsformatie 'de twaalf Apostelen'. Al lopend zien we links en rechts de kolkende golven zich keer op keer op de rotsen en tegen deze gevormde formaties beuken. De zon zorgt voor een prachtig schouwspel door de twaalf Apostelen roestbruin op te kleuren. Op de rotspunten rusten Pinguïns en Jan van Genten. We lopen terug langs de begroeide kuststroken waar vroéger

de oranjebuik parkieten veelvuldig voorkwamen. Ik zie wat tussen de struiken ritselen, blijkt het een vogel te zijn die de geluiden van de branding wil overtreffen. Ik blijf verliefd op deze schilderachtige rotsen en zou er nu nog zó graag de oranjebuik parkieten tussen willen zien zitten. Helaas komen er nu nog maar enkele tientallen die de oversteek van uit Tasmanië voor het winter half jaar te maken.

Vlieghaven Melbourne

De /

osel

Laatste nacht

We vervolgen onze reis over de drukke toeristische route. Voor onze op een na laatste nacht parkeren we de auto op een camping aan de zanderige baai bij Port Cambell. Wanneer we op de camping terug zijn is er een stel blauwe Elfjes actief met de autospiegel. Een kostelijk gezicht zoals deze felblauwe vogel tegen de autospiegel pikt en luid tettert om zijn territorium te verdedigen, zijn vrouwtje help ook een potje mee. Bij andere campingauto's hetzelfde ritueel. Aan de andere kant naast de ingang zijn twee Zwarte geelstaartkaketoes druk bezig dennenappels van hun zaden te ontdoen. De fragiele boompjes hebben het zwaar te verduren en worden letterlijk ter plaatse een kopje kleiner gemaakt; een paar uur later liggen de meeste dennenappels onder de boom. Een stukje verderop beweegt wat roods door de bomen. Al sluipend langs bomen, in de richting van het geluid volg ik hem. Ineens een klap en dan zie ik hem: een Adelaide Rosella. Mijn hart slaat een paar slagen over en ik probeer deze vogel op beeld te krijgen; weer een soort die ik aan mijn lijst kan toevoegen. Terug bij de auto worden alle spullen weer ingeladen en rijden we via het binnenland terug naar Melbourne. We huren voor de laatste keer hier nog een huisje vlak bij het vliegveld. Het is pittig warm met 35 graden op de thermometer en de camping is nog in opbouw. Er staan twee bomen bij de ingang; we hebben dus weinig schaduw, alleen die van het huisje. De zon zakt langzaam en de temperatuur wordt aangenamer. We horen een luid gekwetter. De twee bomen bij de ingang worden dicht bevolkt met lories van de Blauwe Bergen; zij zoeken een plek om de nacht door te brengen.

Inpakken en wegwezen

De volgende morgen worden de koffers ingepakt en rijden we naar Melbourne Airport. Arlo levert de Hilux 4WD in, hij heeft er ruim 7000 kilometer mee gereden in zes weken tijd. Onze wegen scheiden zich. Mirjam en Arlo vliegen door naar Nieuw Zeeland en wij wachten op de vlucht naar Amsterdam. Ons vliegtuig vertrekt helaas twee uur te laat vanaf Melbourne. Met een overstap van anderhalf uur missen we in Dubai onze aansluiting. Gelukkig treffen we een persoon die ons de weg wijst naar de gate. We kunnen met de eerstvolgende vlucht mee, maar moeten wel ruim acht uur wachten. Het was een lange reis en na 38 uur reizen treffen we onze zoon, die ons ophaalt op Schiphol. Vermoed, maar dankbaar dat we weer op Nederlandse grond staan, blikken we terug op een avontuurlijke en bijzonder mooie reis waar we intens van genoten hebben. Eenmaal thuis begint het monteren om een film te maken van twee uur "Vreemde Vogels" Down Under en " Rondom Melbourne" en een uur film van de " Vogels in Tasmanië." Zo blijven de herinneringen levend. Want, zeg nou zelf, Kleurige levende Australische vogels en natuur, op beeld, te zien is toch FANTASTISCH?

Slot <

Port Cambell National Park

De twaalf apostelen

Melbourne

Zwarte Geelstaart kaketoe

Blauwelfjes in spiegelbeeld

Glansfazant, foto h.branje

De nationale vogel van
Nepal

de Himalaya glansfazant
Lophophorus impejanus

Mensen hebben zich door de eeuwen met dieren geïdentificeerd. De 'Nederlandse leeuw', die we op ons wapenschild voeren staat symbool voor kracht. Op andere schilden komen we de adelaar tegen, als symbool van macht, schoonheid en onafhankelijkheid. We kiezen dieren waarmee we ons als groep, land of streek onderscheiden van anderen. Hiervoor kiezen we dieren die uniek zijn, bijzondere vaardigheden hebben, veel voorkomen of gewoon mooi zijn. Tekst: RIK MEEREMA

De Himalayaglansfazant van Nepal

Zoals bij veel hoenderachtigen staat de fazant symbool voor vruchtbaarheid, seksualiteit en stoutmoedige gedachten. Ook staat de fazant voor voorspoed en geluk. Naast de nationale vogel van Nepal is het de wapenvogel van de Indiase deelstaat Uttarakhand. Dit is een deelstaat in het noordwesten van India tegen de grens met Nepal. In hun leefomgeving zijn ze nergens algemeen en in veel gebieden wordt hun situ-

atie als kritisch betiteld. Wie eens een haan van de Himalaya glansfazant met zijn fascinerende kleuren heeft gezien, zal het niet verbazen dat de Nepalezen deze iconische vogel tot nationale vogel hebben gekozen.

Grootte en uiterlijk

Himalaya glansfazanten zijn stevige vogels. Hanen wegen ongeveer 2,5 kilo en zijn circa 70 centimeter lang, waarvan ruim 20 centimeter de staart

De /

osel

is. Hennen zijn wat kleiner en lichter dan de hanen. De kop, de nek en het vleugeldek van de haan zijn iriserend groen, blauw, koperkleurig en lila. De onderzijde is zwart. Ook hebben ze een kuif van verlengde pennen met lover-tjes. Zoals bij de meeste fazanten zijn de hennen iets kleiner, overwegend bruin met zwarte streepjes en hebben ze een witte keelvlek. Beide geslachten hebben een blauwige oogring.

Leefomgeving en verspreiding

De verspreiding van de Himalaya glansfazant ligt besloten in zijn naam. Hij komt voor van Bhutan in het oosten tot Afghanistan in het westen. Hij bewoont de beboste hellingen, maar ook het struikgewas en de ruigte boven de boomgrens. Ze komen voor tussen 2500 en 5000 meter hoogte. Als in de winter de leefomgeving wordt bedekt met sneeuw dalen ze af naar de lagere delen van de hellingen.

Voedsel en leefwijze

Buiten het broedseizoen leven de fazanten vaak in kleine groepjes, die rond trekken op zoek naar plantaardig voedsel als zaden, knollen, noten en bessen. Ook worden insecten, hun larven en andere kleine dieren gegeten. Bij het zoeken naar voedsel gebruiken ze hun snavel en poten om de bodem om te woelen.

Voortplanting

In het broedseizoen vallen de groepjes uiteen. De hanen laten een luide lokroep horen om de hennen te trekken. Is er een hen geïnteresseerd, dan zet de haan zijn veren uit om nog groter te lijken. Met een vooruitgestoken kop, afhangende vleugels en schuddend met de veren, draaien ze om de hennen heen. Ook proberen de hanen de hennen te verleiden met hapjes. De haan blijft bij de hen terwijl ze legt. Als ze start met broeden gaat hij op zoek naar nieuwe hennen. De hen maakt een nestkuil, die ze bekleedt met grassen, bladeren en ander plantaardig materiaal. Hierin legt ze vier tot zes beige, rood bevlekte eieren. Na een broedduur van circa 27 dagen komen de eieren uit en verlaat de hen met haar kuikens het nest. Het duurt twee jaar voor Himalaya glansfazanten broedrijp zijn.

Bijzonder

Himalaya glansfazanten zijn taai vogels, die ondanks de uitdagende leefomgeving tot 30 jaar oud kunnen worden.

Vlag

Postzegel

Munt

Balsende glansfazant, foto d.Hamer

De Himalayaglansfazant

Nederlands	Himalaya glansfazant
Wetensch. naam	Lophophorus impejanus
Engels	Himalayan Monal
Frans	Lophophore resplendissant
Duits	Himalaya-Glanzfasan

usel

De,

VAN EI TOT *Kuiken*

De kennis van vogels heeft zich in een paar duizend jaar ontwikkeld tot wat het vandaag de dag is. Vele onderzoekers en hobbyisten hebben hun grote en kleine bijdragen geleverd aan het ontrafelen van de geheimen van vogels.

Tekst en foto's: HENK BRANJE

Ei, ei

De gele dooier zoals wij die in elk ei kunnen waarnemen is eigenlijk één grote eicel met in een klein wit plekje boven op de dooier de kiemvlek met een doorsnede van enkele millimeters. In deze kiemvlek bevindt zich het DNA, de genetische code van de pop. De gele dooier bestaat eigenlijk alleen maar uit een mengsel van vet en eiwit dat door het zich ontwikkelende embryo gebruikt zal worden als brandstof. Het wit gekleurde wit van het ei bestaat uit een waterig mengsel van eiwitten en dient met name om de eicel te beschermen tegen beschadiging en schokken. De twee hagel snoeren aan beide kanten van de gele dooier dienen er voor om de dooier in het midden te houden met de kiemschijf aan de bovenkant. De kiemschijf is lichter dan de gele dooier en daardoor draait het gedeelte van de gele dooier altijd met de lichtere kiemschijf altijd naar boven; je kunt dit vergelijken met de werking van een 'duiker', een speeltje dat altijd met dezelfde kant naar boven "kantelt".

Bevruchting

Zodra een eicel van de eierstok loskomt, dat gebeurt een voor een, wordt ze opgevangen in een soort trechter, geheten het 'infundibulum'; daarna gaat de al dan niet bevruchte eicel verder de eileider in waar de eicel vervolgens van een laag eiwit en de harde eierschaal wordt voorzien. Alleen gedurende de vijftien minuten dat de

eicel zich in het infundibulum bevindt kan deze bevrucht worden. Dus tussen het moment dat de eicel volledig van de eierstokmembranen loskomt en het moment dat zij in de eileider verdwijnt. De spermacellen moeten dan zien het minuscule kleine kiemvlekje te bereiken boven op de in verhouding kolossale gele dooier. Wanneer sperma alleen in dat kwartiertje een eicel zou kunnen bevruchten zou dat betekenen dat het mannetje exact in dat kwartier het popje zou moeten bevliesen om elke dag (of om de andere dag) een eicel te bevruchten. Een dergelijke onpraktische exacte planning van een bevruchting is in de natuur niet mogelijk. Vandaar dat de vogels hier iets 'op gevonden hebben. Na jaren van onderzoek kwamen ornithologen er pas halverwege de twintigste eeuw achter dat de zaadcellen van het mannetje door de pop in haar lichaam worden opgeslagen in 'n soort buisjes. Een dergelijke spermaopslag in het lichaam van de pop komt bij alle vogels voor, maar varieert in lengte van de opslag. Bij een duif ongeveer een week, bij soorten als de noordse stormvogel meer dan een maand. Bij een dergelijke lange opslag betreft het met name vogelsoorten waarbij man en pop om wat voor reden dan ook gedurende langere tijd van elkaar gescheiden leven. Loriliefhebber Jos Hubers uit Haalderen ontdekte op een dag een jonge groenke lori (*Trichoglossus haematodus haematodus*) bij een pop waarvan de man al gedurende geruime

tijd dood was. Terugrekenend kwam hij tot de conclusie dat de pop haar eieren gelegd had toen het mannetje al twee weken dood was! Het mannetje was trouwens zeer plotseling doodgegaan zonder enig ziektebeeld, anders zou het waarschijnlijk nooit vruchtbaar sperma hebben kunnen produceren.

Naar onze eigen vogels in avicultuur kijkend kun je dus concluderen dat het echt niet nodig is dat het mannetje elke dag bij de pop wordt toegelaten om een volledig bevrucht legsel te krijgen. Er van uitgaande dat de man de eerste keer ook daadwerkelijk goed bevrucht natuurlijk!

Waarom leggen vogels eigenlijk eieren?

Jarenlang hebben onderzoekers zich het hoofd gebroken over de reden dat vogels in de loop van de evolutie overgegaan zijn op het leggen van eieren. Talloze theorieën zijn te berde gebracht. De meest geaccepteerde is de volgende: met rond 41 graden Celsius ligt de lichaamstemperatuur van vogels enkele graden hoger dan die van zoogdieren. De meeste vogeleieren worden uitbroed bij een temperatuur van rond 37 graden Celsius. Vier graden lager dus! Uit experimenten met kippen-eieren die uitbroed werden bij hogere temperaturen bleek het embryo zich te snel te ontwikkelen hetgeen uiteindelijk leidde tot sterfte er van. Hun hoge lichaamstemperatuur lijkt het antwoord te zijn op de vraag waarom vogels niet levendbarend zijn! <

sel

De

UITNODIGING

grootste en
goedkoopste

3000 m²

uit de regio

OPEN DAGEN

15 en 16 februari

let op 14 februari gesloten

Grote actie

bij aankoop van 20kg verpakking

Braet vogelzaden

25 kg schelpenzand

GRATIS*

WIN

1 jaar gratis

braet vogelzaden**

**max. 150 euro

Stunt

Orlux eivoer 1kg

bravomix 1kg

easyyem 1kg

appelazijn 1ltr.

div. Quiko artikelen

1+1 GRATIS*

* vraag voor de voorwaarden in de winkel

Natuurlijk zorgen we weer voor diverse hapjes en drankjes

Bezoek ook onze facebookpagina en website

www.vogelendierenspeciaalzaakgeldof.com

Prof. Keesomweg 10a - 5144NM Waalwijk - 0416-344641 - hugo@vogelhandelgeldof.nl

ma gesloten di t/m vr 09.00 - 18.00uur zaterdag 09.00 - 17.00uur

IN DE KEUKEN VAN

De firma

Heesakkers

IN KELDONK

osel

De

De firma Heesakkers is heel bekend binnen onze organisatie. Zakelijk al tientallen jaren aanwezig met een stand op de show in Breda, Apeldoorn en, sinds de laatste jaren, Zwolle. Mede aanleiding voor een visite is het nieuws dat de firma Heesakkers mede organisator gaat worden van de Vogelbeurs in Zwolle.

TEKST EN FOTO'S: H.BRANJE

Zwolle

Na 34 jaar heeft de Zwolse vogelvereniging 'De Vogelvriend' het stokje van de organisatie van de vogelbeurs in Zwolle overgedragen. Voor de vereniging was het geheel toch te groot geworden om te blijven organiseren. De organisatie wordt met ingang van de beurs van 23 februari overgenomen door firma Heesakkers (JH birdevents) en Libéma Beurzen, beheerder van de IJsselhallen Zwolle. Heel plezierig voor de nieuwe organisatoren is dat zo'n 90 % van de vrijwilligers heeft aangegeven zich te

willen blijven inzetten voor de beurs. De Vogelbeurs in Zwolle heeft zich in de afgelopen 34 jaar enorm ontwikkeld. Begon men destijds met een halve hal, inmiddels zijn er een drietal grote hallen in gebruik tijdens de vogelbeurs die twee keer per jaar georganiseerd wordt! In totaal zijn er zo'n 3 kilometer (!) tafels voor de verkoop van vogels en vogelbenodigdheden bezet. Daarnaast nog zo'n zestig stands van grotere standhouders en vogelgerelateerde bedrijven. Zwolle ontwikkelde zich vanaf het begin al snel tot een van de grotere

vogelbeurzen in Nederland. Vandaag de dag bezoeken zo'n 7000 vogelliefhebbers op die ene dag de beurs! En die bezoekers komen niet alleen uit Nederland. Steeds meer buitenlanders weten de vogelbeurs te vinden. Het is na de beurs van Reggio Emilia (in het noorden van Italië) de grootste beurs in Europa. Behalve uit heel Europa komen ze inmiddels al uit Canada, Koeweit, Dubai en de Verenigde Staten. De vogelbeurs is niet alleen een centraal punt om vogels te kopen, maar ook een internationale ontmoetingsplaats geworden van vogelliefhebbers.

Firma Heesakkers

In het huidige bedrijf zijn momenteel drie generaties werkzaam: vader Jan, zoon Henny en kleinzoon Jorg. Daarnaast Henny's echtgenote en kleindochter Mascha (enkele dagen). De dagelijkse leiding is inmiddels in handen van zoon Henny; Jan doet nog allerlei hand- en spandiensten voor het bedrijf en geeft (gevraagd en

Arizona kardinaal, mannetje

ongevraagd) adviezen. Kleinzoon Jorg is sinds zo'n drie jaar werkzaam in het bedrijf en houdt zich bezig met klantencontacten (telefoon, e-mail), het uitwerken van nieuwe producten en programmeren van de verschillende freesmachines van de hout- en kunststofafdeling.

Kleindochter Mascha werkt part-time in de commercie (back-office). De eega van Henny draait mee in de administratie en in de winkel. Naast de gezinsleden Heesakkers werken er nog zeven andere personeelsleden in het bedrijf

Jan heeft begin zeventiger jaren in Erp enkele jaren een dierspeciaalzaak gehad. Toen hij daarmee gestopt was kwam hij via de Erpse vogelvereniging in contact met iemand die in Erp metalen kooien maakte. Jan begon toen thuis met puntlaswerk voor dat bedrijf. Later begon hij zelf voorfronten te maken. In 1981 werd zijn bedrijf ingeschreven bij de Kamer van Koophandel. In dat jaar stond Jan Heesakkers voor de eerste keer op de Bondshow in Breda. Hij maakte destijds zo'n negenhonderd houten TT-kooien voor de NBvV. Tot op heden is Heesakkers altijd een vaste standhouder geweest op de bondshow. De twintig voliëres met parkieten bij Jan achter het huis moesten plaats maken

voor een nieuwe werkplaats. De parkieten gingen naar een vriend van hem en nog steeds hebben ze gezamenlijk al tientallen jaren samen pennantrosella's op twee locaties. Met name mutanten staan nog steeds volop in de belangstelling van beide liefhebbers.

Verder ontwikkeld

In de loop der jaren heeft het bedrijf zich verder ontwikkeld en werden er steeds meer voorfronten geproduceerd voor binnen- en buitenland. Zoon Henny kwam gedeeltelijk in de zaak. In 1991 werd in Keldonk een pluimveebedrijf gekocht met 2500 m2 oppervlak aan bebouwing. Deze oppervlakte is in de loop der jaren, na verschillende renovaties, 'gevuld' met werkplaatsen voor fabricage van kooien, voorfronten en TT-kooien. Zo'n 16, 17 jaar geleden kon men de activiteiten van een Duitse fabrikant van kunststof kooien, Heneva, overnemen. De zaken hebben zich voorspoedig ontwikkeld. Jaarlijks wordt er zo'n 35-40 ton (!) kunststof verwerkt in Keldonk. Behalve kunststof broedkooien worden tegenwoordig grote hoeveelheden kunststof TT-kooien geproduceerd. De afzet vindt inmiddels plaats in Nederland, België, Frankrijk, Spanje, Portugal, Italië, Denemarken, Zweden etc.

Behalve de productiehallen voor fabricage van kooien en voorfronten runt de

familie Heesakkers ook nog een dierspeciaalzaak in Keldonk. Daar kunnen de vogelliefhebbers uit de regio terecht voor vogelzaden en vogelbenodigdheden. En, uiteraard, voor de aanschaf van een TT-kooi, een vervoerskoffer of nieuwe broedkooien.

Automatisering

Er is de afgelopen jaren steeds meer geautomatiseerd bij de fabricage van kunststof TT-kooien en broedkooien, metalen voorfronten of houten transportkooien. Bij de ontwikkeling van die machines hebben ze veel ondersteuning van ROC Veghel. Studenten van ROC Veghel bezoeken het bedrijf en bespreken met onder andere Jan en Henny de wensen met betrekking tot nieuw te ontwikkelen machines. De studenten gaan vervolgens aan het werk in het kader van een afstudeerproject voor ROC Veghel. Er zijn heel vernuftige machines ontwikkeld, specifiek voor de automatische fabricage van metalen voorfronten en kunststof kooien en benodigdheden.

Jan en de NBvV

Vogels hebben altijd centraal gestaan in het leven van Jan Heesakkers. Hij is inmiddels meer dan 50 jaar lid van de Bond en als jonge vent begonnen met, als zo velen, kanaries, zebra-vinken en kwartels. Op de Bondsshow in Rotterdam heeft hij ooit een tinnen

Pennantrosella, fallow cinnamon pastel

beker gewonnen met z'n kwartels. In 1967 was hij medeoprichter van de Erpse vogelvereniging 'De Edelzanger'. Sinds de zeventiger jaren heeft hij parkieten. Binnen de organisatie van de NBvV heeft Jan Heesakkers toch zeker ook z'n sporen verdiend als voorzitter van district Oost Brabant en heeft hij mee gedraaid in verschillende commissies. Onder andere bij een clubje dat verantwoordelijk was voor de aanschaf van een ringenmachine voor Bergen op Zoom

Mutaties

Sommige liefhebbers richten zich met name op de wildkleur. Dat is bij Jan zeker niet het geval. Hij is een echte mutatieliefhebber. En dan met name met pennantrosella's, prachtrosella's en halsbandparkieten. In Keldonk zijn nauwelijks wildkleur vogels te vinden. Het aantrekkelijke van mutatiekweek? Je weet nooit wat er uit 't ei komt.... Ooit had Jan zuivere cinnamon en zuivere pastel pennantrosella's. Hij probeerde de mutatiecombinatie cinnamon pastel te fokken. De verwachting vooraf was: een licht grijze of lichtbruine vogel vanwege het combineren van twee reducerende mutaties. De jongen kregen echter een geel rugdek met rode tekening, lijkend op een rubino prachtrosella.... Het onverwachte, de ultieme 'kick' voor een mutatiekweker. Momenteel heeft Jan een witte pennantrosella met zwarte ogen. Wat er precies voor mutaties aan ten grondslag liggen is nog niet helemaal duidelijk. Om daar achter te komen worden volgend jaar drie combinaties opgezet. Overigens vindt Jan het heel belangrijk om bij mutaties te zorgen voor een goed formaat.

Volières

Het volièrecomplex in Keldonk dat in 1994 werd opgericht, omvat 72 volières (400 lang bij 85 breed bij 200 hoog); het uiteinde van elke vlucht bestaat uit hangvolières (80x80 cm) zodat de vogels, wanneer ze er trek in hebben, kunnen genieten van buitenlucht en regenbui. In de volières worden met name pennantrosella's, prachtrosella's, halsbandparkieten en princess of Wales gehouden. Behalve in de volières kan er gebroed worden in 79 grote kooien voor met name zo'n 25 mutaties roodstuit-

parkieten. Tenslotte beschikt Jan nog over een zevental grote vluchten van 5 bij 3 bij 3 meter.

Opvolger

Overigens worden inmiddels al enkele vluchten 'stiekum' ingepikt door kleinzoon Jorg. Deze is een fanatiek kweker van kardinalen. Dus geen parkieten! Jan heeft er geen problemen mee en staat graag wat ruimte af voor z'n kleinzoon. De vogels van Jorg: Arizona kardalen en rode kardinalen.

En vader Henny? Die is nooit besmet geraakt met het vogelvirus. Het heeft bij de Heesakkers een generatie overgeslagen.

Pennantrosella, witte zwartoog

De

osel

BONDSMEDEDELINGEN FEBRUARI 2019 VAN DE KEURMEESTERSVERENIGING

Geslaagd als keurmeester tropische- en Europese vogels, bastaarden, duiven en grondvogels:

A. Paalman, Joost van Vondelsingel 18, 7461 ZG Rijssen. Mobiel: 06-13104533 en telf.: 0548-516227, e-mail: arjanpaalman@hotmail.com

P.J. de Harder uit Spakenburg is nu ook bevoegd om Grasparkieten te keuren.

J.F. Bouwmeester uit Nieuwerker a/d IJssel is gestopt als keurmeester per 1-1-2019.

J. van den Bos uit Leek is verhuisd nieuw adres: Hagen 24, 9301 ZJ Roden, hij heeft ook een nieuw mail adres: jaapvandenbos@outlook.com

KEUR EN POSTUURKANARIES

H. Drijfthout uit Emmeloord is gestopt als keurmeester per 1-1-2019.

S. Smeets uit Echt is gestopt als keurmeester per 1-1-2019.

K. Mallens is verhuisd nieuw adres: Carnotstraat 189, 6533 DZ Nijmegen en hij heeft een nieuw mailadres: kees-mallens@ziggo.nl

DISTRICT LIMBURG

Tijdens de laatst gehouden bindingsavond van vogelvereniging Meijels Pracht uit Meijel kreeg erevoorzitter Jan Kluskens uit handen van voorzitter Theo Minten de speld uitgereikt vanwege zijn 50-jarig jubileum. Jan Kluskens werd door Theo Minten geprezen voor zijn jarenlange verdiensten voor de Meijelse vereniging. Jan was meer dan 30 jaar bestuurder van Meijels Pracht waarvan ruim 25 jaar als voorzitter. Voor Mariet Kluskens was er een mooi boeket bloemen. Zij stond ook meer dan 40 jaar klaar voor

de vereniging. Een vrijwilligerspaar in hart en nieren waar Meijels Pracht zeer trots op is.

Tijdens de prijsuitreiking van Internationale tentoonstelling van "Sieske (Stein) werden er enkele leden van onze vereniging in het zonnetje gezet. Districtsvoorzitter Dhr. Jan Geenen was met Dhr. Ubachs aanwezig namens het districtsbestuur om Piet Houben te huldigen vanwege zijn 50 jarig lidmaatschap van onze vereniging en tevens ook bondslid, Piet kreeg de daarbij behorende speld, veel lof en eer op zijn revers gespeld.

Ook Dhr. Albert Zomer 2e voorzitter van de NBvV had een 2.5 uur durende reis gemaakt om aanwezig te kunnen zijn op deze avond met een speciaal doel. Als afgevaardigde van het hoofd bestuur was hij gekomen om ons lid Loe Houben de speld van Bijzondere Waardering op te spelden. Een duidelijk verbouwereerde en emotionele Loe Houben wist even niet waar hij het moest zoeken. Hij was het, die de huldiging van zijn broer Piet als verrassing stiekem had voorbereid en nu stond hij zelf in het middelpunt van

de schijnwerper. Bestuur en Leden van 't Sieske Stein danken de heren A. Zomer, J. Geenen, en P. Ubachs voor de door hun genomen moeite om aanwezig te willen zijn en feliciteren de beiden broers oprecht met hun terecht gekregen onderscheidingen.

DISTRICT OVERIJSEL

Bij EVKV Vriezenveen was Dhr. J. Bonema 50 jaar lid. Hij kweekte o.a. valkparkieten, kanaries, cultuurvogels en wildzang en de laatste jaren kanaries goudgeel.

DISTRICT NOORD-BRABANT OOST

Tijdens de Districttentoonstelling in Hapert werd tevens het 50-jarig jubileum van Vogelliefde Hapert gevierd. Daarbij werd ook Dhr. W. Jansen (een van de oprichters) door districtsvoorzitter Peter Verkuijlen in het zonnetje gezet vanwege zijn 50-jarig lidmaatschap.

DISTRICT NOORD-HOLLAND

Jan Zoekende, lid van de Kleindiervereeniging te Broek in Waterland en Omstreken, is al 50 jaar lid bij de NBvV (vanaf 1 april 1968). Bij zijn club is Jan de motor en mentor van de vogelafdeling. Hij is zeer actief binnen de vereniging, wordt enorm gewaardeerd en is erg behulpzaam. Een man van niet te veel woorden maar des te meer daden. Slaat bijna

nooit een regionale vergadering over en ook bij de clubvergaderingen is hij, voor zover mogelijk, aanwezig. Tijdens onze jongdierendag staat hij altijd paraat met zijn rookton om voor de aanwezige leden de heerlijkste makreel en poon te roken.

Ook heeft Jan bij het bejaardentehuis in zijn woonplaats Monnickendam, een voliëre, waar hij met alle liefde de vogeltjes verzorgd.

Tijdens onze jaarlijkse tentoonstelling in december is Jan gehuldigd en heeft Dhr. Gerrit Streefkerk hem hoogst persoonlijk een jubileumspeldje opgespeld.

DISTRICT NOORD-BRABANT WEST

Tijdens de feestavond van de Natuur en Vogelvrienden in Roosendaal (RO 2) zijn o.m. 3 leden gehuldigd die 50 jaar lid waren, te weten Ad van Dijk, Ad van Beek en Christ Doggen. Daar voorzitter John Vergouwen lid is van het districtsbestuur was er voor de huldiging gelijk iemand om de jubilarissen van de speldjes te voorzien. De jubilarissen worden bedankt: het zijn allen echte verenigingsmensen en hebben oprecht liefde voor de vogelsport. Natuurlijk zijn hun vrouwen ook van een bloemetje voorzien en heeft men er uiteraard nog een gezellige avond van gemaakt.

DISTRICT DRENTHÉ

Op 29 november jl. werd tijdens de opening van de tentoonstelling in Beilen Willy Smit gehuldigd voor zijn 65-jarig (!) lidmaatschap van de NBvV. Willy is in 1953 lid geworden in Hoogeveen en was in 1964 één van de oprichters van vogelvereniging Tropenpracht uit Beilen. Vanaf de oprichting is Willy 20 jaar voorzitter geweest van de vereniging en later is Willy ook jarenlang bestuurder van het district Drenthe geweest. Hij is zowel erelid van Tropenpracht uit Beilen als van het District Drenthe. Willy heeft veel voor de vogelhobby in Drenthe betekend. Hij kent veel mensen en er zijn heel veel mensen die hem kennen. Willy heeft veel kanaries en Europese cultuurvogels gekweekt. Helaas heeft Willy nu geen mogelijkheid meer om thuis vogels te houden, maar gelukkig heeft hij nog een paar koppels kanaries bij zijn vogelvriend Fokko Doornbos. Daar kweekt hij jaarlijks nog een aantal jongen die hij ook nog altijd inzendt naar de tentoonstelling van Tropenpracht. Willy nam uit handen van districtsvoorzitter Matthijs Slagter een prachtige oorkonde in ontvangst.

JUBILARISSEN 25 JAAR:

B. Elsbergen en F. Peters, afd. Kerkrade 6 (408); P. van Duivendijk, afd. Montfoort (M35); G.C. Spies en P.J.W. Wauben, afd. Austerlitz (A23); T. van Vroenhoven, afd. Hapert (H71); H. Bremer, afd. Beilen (B35); M. Bast, A. Grootenhuis, R. Heuver, M. Melenboer en W. Zandman, afd. Nijverdal/Hellendoorn (N06); K. Roosenboom, afd. Roosendaal 1 (R02); Mevr. M. de Visser, afd. Moerdijk (M10).

JUBILARISSEN 40 JAAR:

H. Sauren en E. Sisternans, afd. Kerkrade 6 (408); C.T. Welboren, afd. Opmeer/Spanbroek (O36); A. Kivits en H. Snoeren, afd. Oosterhout 1 (O06); B. van Heumen, afd. Wijchen (W07); T. v. Uden en J. vd Wijst, afd. Erp (E32); H. Rijkers, afd. Hapert (H71); A. Klein, afd. Kerkrade 6 (408); G. Mulder, afd. Beilen (B35); A.H. Melenboer, afd. Nijverdal/Hellendoorn (N06); B. van Leest, afd. Moerdijk (M10).

JUBILARISSEN 50 JAAR:

J. Kluskens, afd. Meijel (M20); W.vd. Ven, afd. Eersel-Steensel (E38); B. Biemans, M. Richters en A. Verbakel, afd. Erp (E32); J.C. Hogenboom en J. Wassink, afd. Apeldoorn 2 (A29); W. Jansen, afd. Hapert (H71); J. Zoekende, afd. Broek in Waterland (B50); A. van Beek, A. van Dijk en Chr. Doggen, afd. Roosendaal 1 (R02); P. Houben, afd. Stein (S27).

JUBILARISSEN 60 JAAR:

W. Smit, afd. Beilen (B35).

LEDEN VAN VERDIENSTE:

ERELEDEN:

J. Martha, afd. Moerdijk (M10).

16 maart 2019

Pyrrhura/ Zuid-Amerikaanse parkietendag

De SKG Zuid-Amerikaanse parkieten van de PSC (Parkietenspecialclub van de NBvV) organiseert op zaterdag 16 maart 2019 een contactdag voor alle liefhebbers en kwekers van Pyrrhura's en andere Zuid-Amerikaanse parkieten soorten.

Het adres: Vogelvereniging "Vogelvreugde", Sportpark de Vinken, de Kronkels 8, 3752 LM Bunschoten. Aanvang 10.30 uur.

Het programma:

- Zaal open vanaf 9.30 uur.
- 10.30 uur start de lezing en het keuren van de vogels.
- Lezing over vereringsleer in Jip en Janneke taal door Georgs Steinz. Deze lezing is uitermate geschikt voor de beginner op het gebied van vereringsleer. Hoe kan het toch dat ik uit 2 groene vogels ineens een blauwe vogel kweek? De lezing start met een kort gedeelte theorie maar direct daarna gaan we "kweken" en zult u leren hoe de verschillende manieren van vererven werken en hoe u dit kunt toepassen bij uw eigen kweek. Welke koppelingen kunt u maken en welke uitkomsten geven die? We blijven bezig met de primaire mutaties en zullen zeker niet met ingewikkelde materie aan de slag gaan. Jip en Janneke taal zodat iedereen het kan volgen en begrijpen.
- 12.30 tot 13.15 pauze.
- Bespreking van de gekeurde vogels.
- 15.00 einde

Contact en info:
 Cees v.d. Berg, tel. 06-50854512, ceesvandenbergs5@gmail.com
 Peter-Jan den Harder, 06-51173966, PJHarder1972@kpnmail.nl

Vierkant achter kwaliteit in dierenverblijven

www.volierebouw.com

OVERLEDENEN

D. Hindriks uit Emmer Compascuum was voorzitter van V.V."De Vogelvrienden Crescendo", afd. Emmer Compascuum (E10); **A. J. Cuppens** uit 's Hertogenbosch uit was ook oud-voorzitter van Gewest 5 van de ANBvV, afd. Nuland 2 (520).

H. Wronna, Posterholt (M37); **J. Godschalk**, Zevenaard (D45); **A. Wigmans**, Haaften (M23); **W. Kuipers**, Wagenborgen (W14); **J. van Randen**, Nijkerk (N33); **M. van Dinther**, Best (B09); **J. Lucas**, Lieshout (L36); **E. J. Oonk**, Winterswijk (W36); **H.J.B. Arts**, 's-Heerenberg (H19).

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van hun verlies.

De
Vogel

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, H. de Geus, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, H. Marinus, Mr. H.J.M. Stienen, P. Stijnen, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

J. v/d Beek, E.B.A. Berns, T. Bielderman, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, K. Haisma, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, H.W.J. v/d Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, H. van Seggelen, R. Steenbakkens, H. Suichies, W.A. Tolman, P. v.d. Tuin, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar, K. Zegelaaar.

DE BONDSRAAD IS ALS VOLGT SAMENGESTELD

Hoofdbestuur

Voorzitter: Klaas Snijder, tel. 0513-416610,
E-mail: k.snijder@home.nl

2e voorzitter: Albert Zomer, tel. 0546-456146,
E-mail: zomer66@zonnet.nl

Secretaris: Onno Bijlsma, tel. 055-3232390, E-mail: o.bijlsma@planet.nl

Penningmeester: Dirk Verburg, tel. 0113-502676,
E-mail: cn.vogel@zeelandnet.nl

Commissaris: Sjoerd Munniksma, tel. 072-5710076,
E-mail: s.munniksma@outlook.com

Lid: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027,
E-mail: jivanbennekom@hetnet.nl

Districtsvoorzitters

Groningen: Wiebe Zijlstra, tel.: 0596-622451,
E-mail: w.zijlstra@telfort.nl

Friesland: Sicco Veenstra, tel.: 0515-573722/0654351180,
E-mail: siccoveenstra@hotmail.com

Drenthe: Matthijs Slagter, tel. 050-230 81 03,
E-mail: m.r.slagter@hotmail.com

Overijssel: Harry Oude Vrielink,
tel.: 0546-622818, E-mail: Yurley2@kpnmail.nl

Gelderland: Wim Theloozen, tel. 0481-375789,
E-mail: wim.theloozen@gmail.com

Utrecht: Ronald van der Putten, tel. 06-22399614,
E-mail: rvanderputten@ziggo.nl

Noord Holland: Ruud Kok, tel. 06-20302122,
E-mail: ruudkok18@gmail.com

Zuid Holland: Piet Hagenaars, tel. 06-10474218,
E-mail: Piethagenaars@outlook.com

Zeeland: Leo Quist, tel.: 0166-652150, E-mail: leoquist@zeelandnet.nl

West Noord-Brabant: Jack Burm, tel.: 06-22698301,
E-mail: j.burm1.1@kpnmail.nl

Oost Noord-Brabant: Peter Verkuijlen,
tel.: 073-5324778, E-mail: pverkuij@xs4all.nl

Limburg: Jan Geenen, tel.: 06-48097029,
E-mail: j.geenen@home.nl

Voorzitter keurmeestersvereniging

Willem Smit, tel. 06-13782511,
E-mail: wsmmit63@icloud.com

Voorzitter vereniging speciaalclubs

L. Wooning, tel. 0182-385921, E-mail: Fr.wooning@live.nl

Gelieve correspondentie voor hoofdbestuur en bondsraad naar het bondsbureau te zenden.

VERTROUWENSPERSOON

Jan Perdon, tel. 06-53256215,
E-mail: pdteh@home.nl

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.

Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.00 en van 13.00 tot 16.30 uur.

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Hans de Boer, Kraatsweg 40, 6712 DC. Ede, tel. 06-42812029, E-mail: secretariaatkm@gmail.com

TECHNISCHE COMMISSIES

Kleur- en postuurkanaries

Rein Grefhorst, tel. 055-5414227,

E-mail: r.grefhorst@planet.nl

Tropische vogels en Parkieten

André Gerritsen, tel. 0344-601892, E-mail:

a.gerritsen274@upcmail.nl

Zang

Voorzitter: E. Buizer, tel. 06-36208353,

E-mail: e-buizer@hotmail.com

HEEFT U VRAGEN OVER VOGELS?

STEL ZE AAN ONDERSTAANDE SPECIALISTEN:

Harzers en waterslagers: Joop Aelbrecht, Eufraat 3, 1186 JJ Amstelveen, E-mail: Aelbrecht@ziggo.nl

Timbrado's: Harry Smit, Weegbree 11, 3434 ER

Nieuwegein, tel. 030-6062046,

E-mail: harrysmit44@hotmail.com

Kleurkanaries: Gerard Verhaegen, Schaapmanlaan 9,

4641 BX Ossendrecht, tel. 0164-674433,

E-mail: gerardverhaegen@ziggo.nl

Postuurkanaries: Theo Minten, Mr. Beumerstraat 44,

5986 CE Beringe, tel. 077-3076039

E-mail: thm.minten@home.nl

Europese cultuurvogels en hun bastaarden:

Piet de Dreu, Buys Ballotstraat 7, 4462 AM Goes,

E-mail: dreupit@kpnmail.nl

Grasparkieten: Jan Bouwmeester, Dahliafeld 1, 2914 CA

Nieuwerkerk a/d IJssel, E-mail: jfbouwmeester@hotmail.com

Grote parkieten en agaporniden: Rien Steenbakkens,

Dr. Boutkanstraat 1, 5473 AK Heeswijk Dinther,

E-mail: riensteenbakkens@home.nl

Zebravinken, Japanse meeuwen en hun bastaarden:

Francis Kriessels, Bilderdijkstraat 18, 3202 AE,

Spijkenisse, E-mail: francis.kriessels@xs4all.nl

Tropische vogels en hun bastaarden, duiven en

kwartels: Pieter van den Hooven, Violenweg 8, 8042 AR

Zwolle, E-mail: pieter.hooven@gmail.com

Vruchten- en insectenetters: Rick van Groningen, tel.

06-34200301, E-mail: vangroningenrick@gmail.com

Bij vragen over artikelen in Onze Vogels kunt u informeren via de redactie of het bondsbureau.

SPECIAALCLUBS

Voor de liefhebbers van vrijwel elke vogelsoort kent de NBvV een speciaalclub. Het lidmaatschap van de speciaalclubs is in principe voorbehouden aan hen die lid van de NBvV zijn. Onderstaand hun contactinformatie. Verdere informatie kunt u vinden op onze website.

Speciaalclub Europese Cultuurvogels

T. de Boer: 06-13211143 / pomtiepom@hotmail.com

Parkieten Speciaalclub

Frans Broeren: 0165-327156 /

secretaris@parkietenspecialclub.nl

Insecten- en vruchtenetende Vogels

Sytse Andringa: 06-20740012 /

secretaris@vogelspecialclub.nl

Japanse meeuwen en overige Lonchura's

H.J. Koelewijn: 033-2983548 /

secretariaat@jmc-lonchura.nl

Natuurbroed Gouldamadine

Dhr. M. Eijmberts: 06-51182451 / secretaris@sngn.nl

Vorm- en postuurkanaries

G.K.M. Schruppf: 0299-648727 / g.schrumpf@upcmail.nl

Speciaalclub Postuurkanaries

A. Wijdemans: 06-46617558 of 013-5902933 / info@anpv.com

Nederlandse Zebravinken Club

Eric Kijpers: 073-5210343 /

ledenadmin@nederlandsezebravinkenclub.nl

Afrikaanse Prachtvinken

Peter Bredenbeek: 0172-443163 / info@scapn.nl

Speciaalclub Australische Prachtvinken & Papegaai Amadines

Simon Branderhorst: secretaris@prachtvinken.nl

Werkgroep Amerikaanse Sijzen

Dhr. B. Prins: 06-54226003 / a.prins.bp@gmail.com

Nederlandse Kleurkanarie Club

Marga van Eerden: 010-4834226 /

nkc-ledenservice@hetnet.nl

Speciaalclub Kleurkanaries

J. v. Bennekom: 035-6562027 /

voorzitter@specialclubkleur.nl

Speciaalclub Zangkanaries NZHU

T.C. Diepenhorst: 071-4015840 /

t.diepenhorst@kpnmail.nl

Speciaalclub L.S.H. Harzers

B. Rhee: 0546-825987 / rhee1234@hetnet.nl

Speciaalclub Waterslagers "De Nachtegaal"

J.J. de Bruine: 0527-688488 / jendebruine@me.com

Speciaalclub Kleurkanarie Noord-Nederland

Erik Hulsmans: 0516-520013 /

bestuur@specialclubkleurkanarie.nl

Nederlandse Speciaalclub Mozaïek Kanaries

H.H.J.S. van der Kolk: 06-50526912 /

http://nederlandse-specialclub-mozaiek-kanaries.nl

Spanish Timbrado Society

Matthew Sprangers: 06-12887765 /

timbradosociety@gmail.com

De NBvV....dat zijn we Samen!

Wat zou de NBvV zijn zonder zijn vrijwilligers. Overal in het land, op alle niveaus, zijn leden bezig met vrijwilligerswerk voor de bond. Soms duidelijk zichtbaar, maar vaak ook buiten het zicht. Tijdens een tentoonstelling is vaak goed zichtbaar wie er actief zijn. Als opbouwer en voordrager loop je letterlijk in het zicht, maar de mensen die een administratie voeren voor de tentoonstelling, blijven vaak wat meer buiten beeld. Binnen een afdeling is vaak wel bekend hoeveel uren er belangeloos aan de vereniging besteed wordt. Het is dan ook niet meer dan logisch dat menig afdeling een speciale avond houdt om de vrijwilligers in het zonnetje te zetten. En zo hoort het ook.

Daarnaast is er natuurlijk ook nog de grote groep bestuurders van de diverse geledingen van de bond. Op afdelings-, districts- en landelijk niveau zijn zij vaak goed zichtbaar voor de eigen leden, maar minder zichtbaar zijn de bestuurders in bijvoorbeeld een tijdelijke commissie, een technische commissie of keurmeestersvereniging. Nagenoeg niet opgemerkt en gewaardeerd zijn de werkzaamheden die verricht worden voor vaak landelijk door de NBvV georganiseerde activiteiten, zoals het promotiewerk op beurzen en de werkzaamheden ten behoeve van een landelijke show zoals het NK.

Ook tijdens de opbouw van de Mondial konden we dagenlang rekenen

op honderden leden die 's ochtends vroeg op weg gingen om in Zwolle de handen uit de mouwen te steken. Sommigen kwamen een aantal dagen en enkelen nagenoeg elke dag. De NBvV doet zijn best om dat te waarderen. Natuurlijk staat de koffie elke ochtend klaar en wordt er gezorgd voor een verzorgde lunch. En wanneer Harry Rietberg het op zijn heupen krijgt, wordt er zelfs een glaasje glühwein rond de kerstdagen in de IJsselhal geritseld. Lekker en sowieso goed voor de stemming, die toch al opperbest was. En wanneer de show open is, lopen diezelfde opbouwers dan ook trots in een NBvV-hesje rond op "hun" show. Menig bezoeker die dat gelukkig weet te waarderen in woord en gebaar.

Er is echter ook een kleine ploeg volledig in de anonimiteit bezig. En dat is een bescheiden groepje vrijwilligers die voor de Bondsshow in Bergen op Zoom alle spullen klaar maken voor transport. Voor de Mondial vertrokken er vier trailers vol materialen naar Zwolle en na de wedstrijd komt alles, vaak haastig ingepakt, weer terug. En wat te denken van al die gebruikte kooien en volières.... Weken werk om die na de winter allemaal schoon te spuiten, te repareren en op de zolder van het Bondsbureau weer op te slaan.

Voor al die vrijwilligers die samen de ruggengraat van de NBvV vormen, Bedankt, Bedankt, Bedankt!

Klaas Snijder
bondsvoorzitter

ADVERTENTIES

in
samenwerking
met

Entree Tickets
online: € 7,00
aan de kassa: € 8,00
(kinderen onder de 6 jaar gratis toegang)

IJsselhallen Zwolle
Rieteweg 4
8011 AB, Zwolle

meer info op:
www.zwollevogelmarkt.nl

ALLES VOOR UW VOGELS

FRONTEN
KWEKKOOIEN
VOGELBENODIGDHEDEN
VOGELVOEDERS
PUNTLAS BEDRIJF

ONLINE SHOP WWW.JHBIRDPRODUCTS.COM

JH BIRDPRODUCTS • info@jhbirdproducts.com • www.jhbirdproducts.com
(T) +31 413 211 784 • Kampweg 9A, 5469 EX, Keldonk, NB, Nederland

Februari Kleurkanarie, rood mozaïek phaeo type2, *Serinus canaria domestica*.

Mozaïek kanaries zijn een populaire verschijning op onze tentoonstellingen. Er wordt onderscheid gemaakt tussen mannen (type 2) en poppen (type 1). De mannen hebben meer tekeningsvelden, die ook groter zijn dan bij de poppen. In de standaard worden dezelfde kenmerken als bij de lipochroomkanaries beschreven. Op het keurbriefje valt mozaïek onder "Categorie". Daarvoor zijn 15 punten te verdelen. Er is een schema gegeven waarin nauwkeurig wordt omschreven aan welke eisen de vogel moet voldoen om voor een maximale score in deze rubriek in aanmerking te komen. Bij "Excellent" wordt 14 punten gegeven. Dan moet de pop wel voldoen aan het volgende:

Mozaïekvelden intensief gekleurd en goed begrensd. De rest van de bevedering moet zonder zichtbaar lipochroom zijn

Bij mannen geldt:

- Duidelijk, goed begrensd masker
- Intensief mozaïekpatroon goed begrensd dat afsteekt tegen een ondergrond zonder zichtbaar lipo-

chroom. Op de rug wordt een lichte zweem van lipochroom getolereerd. Vervolgens wordt in de standaard toegelicht wanneer de vogel gestraft wordt op afwijkingen op de standaard. Bij de kwalificatie 'goed' wordt 13 punten toegekend, bij voldoende 12-11, bij onvoldoende 10-8. Het is interessant om zelf eens in de standaard te lezen hoe het systeem werkt. De standaard is te downloaden van de site van de NBvV. Deze standaard is de Nederlandse vertaling vanuit het Frans van de officiële COM-standaard.

Opmerking: Bij mannen en poppen (resp. type 2 en type 1) met één of meer gekleurde staart- of vleugelpennen wordt in "categorie" 1 punt extra gestraft boven de reeds afgetrokken punten. Ze moeten volledig wit zijn, alleen aan de staartbasis wordt lichte kleuring getolereerd. Hiertegenover staat dat staart- of vleugelpennen die een oranje aanslag bezitten met 1 punt extra gestraft in "lipochroom" boven de reeds afgetrokken punten.

Op de kalenderfoto staat een Rood mozaïek type 2 (man) die ook nog Phaeo is. Ook bij deze vogel gelden de algemene eisen die aan mozaïek worden gesteld.

De mutatie PHAEO wordt gekenmerkt door de totale remming van de eumelanine en door de uiting van de maximaal aanwezige bruine phaeomelanine in de vorm van een goed contrasterende schubtekening. Deze schubtekening is de belangrijkste eigenschap van de Phaeo. Het schubpatroon moet regelmatig verdeeld zijn op de rug en mag geen witte lijnen vormen. De gemelaniseerde kop en de flanken laten een tekening zien die vertrekt vanaf de snavel en doorloopt tot op de stuit. Echter bij de intensieve zal het schubpatroon minder uitgesproken zijn. De bruine tint uit zich over de gehele vogel. Bij de Phaeomannen zal de phaeomelanine de snavel benaderen maar zal een masker met een mengeling van lipochroom en melanine te zien zijn. Ook centraal op de borst zal het lipochroom, vermengd met bruine melanine, zichtbaar zijn. De vleugelen staartpennen moeten door een zo bruin mogelijke omzoming omgeven zijn.

- De poten, nagels en snavel zijn licht van kleur. De ogen zijn robijnrood.
- Opmerking: Bij de Phaeo mozaïeken moet de onderbuik vrij zijn van lipochroom (om verwarring met de Phaeo schimmel te voorkomen).
- De beoordeling van de phaeo-kwaliteiten gebeurt onder de noemer "Melanines". Voor deze rubriek is maximaal 30 punten te verdelen, in de praktijk is dat 29, voor een excellente vogel.

De getoonde fraaie vogel laat mooi zowel de mozaïek- als de phaeo-kenmerken (met de heldere schubtekening en de mooie warmbruine kleur.

De
sel